

[Γ.Α.Φ CD.9-ΦΑΚ 4]
RW 2V-138

Ο φάκελος με τον κωδικό RW 2V-138 περιέχει, ως επί το πλείστον, έγγραφα ενόρκων καταθέσεων, 397 σελίδων συνολικά, που εκτείνονται χρονικά από 15.7.1941 έως 5.11.1942. Αφορά στην Κρήτη.

Σελίδα 1 (περίληψη)

Εξώφυλλο τόμου εγγράφων της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου.

Σελίδες 2-5 (περίληψη)

Σύνοψη περιεχομένου του εν λόγω φακέλου.

Σελίδες 6-77 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατιωτικό δικαστήριο του 11ου Σώματος Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 15.7.1941.

Αφορά στην αποστολή συνημμένων ενόρκων καταθέσεων (πρωτότυπο) περί παραβίασης του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών στην Κρήτη.

Η πρώτη του ανθυποσμηναγού Hans Engelhardt, 24 ετών, υπασπιστή 4ου λόχου 4ου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 14.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 25.5.1941 πραγματοποίησε το τάγμα επίθεση σε ύψωμα ανατολικά της Αγίας Μαρίνας. Κατά την προέλαση, τα βρισκόμενα στο ύψωμα εχθρικά στρατεύματα ύψωσαν σε τέσσερα περίπου σημεία την άσπρη σημαία και σήκωσαν ψηλά τα χέρια. Υπέθεσα βάσει αυτού ότι ο συγκεκριμένος εχθρός ήθελε να παραδοθεί, και προχώρησα μαζί με τους άνδρες μου προς το μέρος αυτών. Όταν φθάσαμε σε σχετικά κοντινή απόσταση, οι εχθροί προχώρησαν σε εκ νέου κάλυψη και πυροβόλησαν εναντίων μας. Στο σημείο αυτό είχαμε 8 περίπου νεκρούς.

(περίληψη) Η δεύτερη του υποσμηναγού Helmut Ringler, 24 ετών, επικεφαλής 15ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 14.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.1941 διέκρινα σε μάχη δυτικά του αεροδρομίου του Μάλεμε και βορείως του δρόμου, ότι στην πλευρά του εχθρού και σε διάφορες θέσεις, σκοπευτές (ως επί το πλείστον καλυμμένοι σε δέντρα) κουνούσαν σημαίες με τον Αγκυλωτό Σταυρό. Δεν μπορούσε κάποιος να διακρίνει, εάν οι συγκεκριμένοι άνδρες ήταν στρατιώτες ή πολίτες. Παρατήρησα όμως, ότι παρά τον κυματισμό αυτών των λαβάρων έβαλλαν εναντίων των θέσεων μας, όταν ανταποδώσαμε τον κυματισμό. Υποθέτω ότι με τον τρόπο αυτόν, ο εχθρός επιδίωξε να πληροφορηθεί για τις θέσεις μας.

Παράλληλα, εντόπισα ότι στην πλευρά του εχθρού βρίσκονταν 3 άνδρες, φορώντας τη στολή Γερμανών Αλεξιπτωτιστών και πολεμούσαν εναντίων μας. Δεν μπορώ να πω σε ποια μονάδα ανήκαν. Μάχονταν ως τακτική μονάδα του εχθρού

(περίληψη) Η τρίτη του υπαξιωματικού Ingwer Petersen, 26 ετών, 16ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 20.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 23.5 1941 συμμετείχα σε επιχείρηση αναγνώρισης. Σε στενό, 15 περίπου χλμ βορείως της Κανδάνου, δεχθήκαμε πυρά από

όλα συνολικά τα γύρω υψώματα. Πρόσεξα ότι οι αντίπαλοι μας ήταν πολίτες και ορισμένοι αστυνομικοί. Μετά από πολύωρη προβαλλόμενη αντίσταση, πιαστήκαμε αιχμάλωτοι εξαιτίας έλλειψης πυρομαχικών. Ένας αστυνομικός μας μετέφερε και παρατήρησα ότι από το ύψωμα, από το οποίο δεχθήκαμε τα πυρά, είχαν λάβει θέση 200 περίπου πολίτες, με διαφόρους τύπους όπλων. Ένας αστυνομικός αφαίρεσε τα προσωπικά μας αντικείμενα, μεταξύ των οποίων το ρολόι μου.

Αρχικά, διανυχτερεύσαμε σε ένα χωριό και την επομένη μεταφερθήκαμε σε ένα άλλο. Εκεί, φρουρούμασταν από αστυνομικός. Είχα την εντύπωση ότι επρόκειτο εδώ για διοικητήριο στο οποίο είχε καθοριστεί επικεφαλής ένας αστυνομικός ο οποίος συνομιλούσε με τον στρατιωτικό υπεύθυνο. Από το παράθυρο πρόσεξα ότι οι αστυνομικοί μετέβαιναν οπλισμένοι στα γύρω εδάφη και ξαναγύριζαν.

Στην πρώτη περιοχή, όπου μεταφέρθηκα προσωρινά, διέκρινα ότι ένοπλοι πολίτες κατέφθαναν συνεχώς στο χώρο, όπου βρισκόμουν εγώ και οι αστυνομικοί.

(περίληψη) Η τέταρτη του υποσημνία Willi Hartmann, 23 ετών, 16ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 21.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Σε επιχείρηση αναγνώρισης, στις 23.5.1941, δεχθήκαμε πυρά σε στενό, 15 περίπου χλμ βορείως της Κανδάνου. Διέκρινα ότι από την αντίπαλη πλευρά πυροβολούσαν εναντίον μας πολίτες και ορισμένοι αστυνομικοί. Όταν τα πυρομαχικά μας εξαντλήθηκαν και παύσαμε πυρ, κατέβηκαν από το ύψωμα ένας αστυνομικός και 3 πολίτες και μας αιχμαλώτισαν. Μας εμπόδισαν να ολοκληρώσουμε την επίδεση ενός τραυματία συντρόφου, του Αλεξιπτωτιστή Gamperl, που είχε δεχτεί σφαίρα στον πνεύμονα και 2 στο μηρό. Ο αστυνομικός μου αφαίρεσε το όπλο, προσωπικά έγγραφα και άλλα προσωπικά μου αντικείμενα, πλην μεταλλικής στρατιωτικής ταυτότητας. Εάν τον έβλεπα ξανά, θα τον αναγνώριζα. Αρχικά, οδηγηθήκαμε σε ένα βρισκόμενο δυτικά του στενού χωριό. Στην εκεί διαδρομή διέκρινα στο ύψωμα 200 έως 300 πολίτες οπλισμένους με διαφορετικού τύπου όπλα. Ήταν άνδρες κάθε ηλικίας, μεταξύ των οποίων παιδιά 13 περίπου ετών. Πίσω από τα υψώματα εκεί όπου βρίσκονταν οι πολίτες, έχοντας λάβει θέση, εντόπισα επίσης γυναίκες, ωστόσο χωρίς οπλισμό. Μια εξ αυτών μας απείλησε με ραβδί. Διανυχτερεύσαμε σε ένα μικρό χωριό και την επομένη μεταφερθήκαμε εν συνεχεία σε ένα άλλο, βρισκόμενο δυτικά. Εκεί, ένας επικεφαλής της Αστυνομίας καθοδηγούσε τους αστυνομικούς. Πηγαينوερχόντουσαν για να λάβουν εκεί διαταγές.

(περίληψη) Η πέμπτη του ανθυποσημνία Walter Stass, 19 ετών, 16ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 21.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Σε επιχείρηση αναγνώρισης, στις 23.5.1941, αιχμαλωτιστήκαμε από αστυνομικό και 3 πολίτες σε ένα στενό, 15 χιλιόμετρα βορείως της Κανδάνου, όταν μας τελείωσαν τα πυρομαχικά. Ένας πολίτης μας αφαίρεσε τα όπλα, ταυτότητες, διακριτικά και προσωπικά αντικείμενα. Θα μπορούσα να τον αναγνωρίσω ξανά. Μας εμπόδισαν να ολοκληρώσουμε την επίδεση του Αλεξιπτωτιστή Gamperl. Στη διαδρομή προς ένα βρισκόμενο δυτικά του μονοπατιού χωριό διέκρινα στο ύψωμα, από το οποίο δεχθήκαμε τα πυρά, 200 έως με 300 πολίτες και ορισμένους αστυνομικούς. Όλοι ήταν οπλισμένοι. Ήταν ξεκάθαρο ότι ήταν οι αντίπαλοί μας. Στις εν λόγω θέσεις δεν είδα καθόλου Έλληνες ή Άγγλους στρατιώτες. Ωστόσο, στο πρώτο χωριό που οδηγηθήκαμε, εντόπισα έναν Έλληνα στρατιώτη με δύο διακριτικά στο μπράτσο. Δεν γνωρίζω, τι έκανε εκεί ο στρατιώτης αυτός. Παρατήρησα μόνο ότι οι παρευρισκόμενοι πολίτες τον χαιρέτισαν με παράδοξα εγκάρδιο τρόπο. Πίσω από το ύψωμα, όπου βρίσκονταν οι πολίτες- μεταξύ των οποίων επίσης παιδιά 13 και 14 ετών-

είδα επίσης 4 γυναίκες, οι οποίες δεν έφεραν όπλα. Μια εξ αυτών μας απείλησε με ράβδο.

Παραμείναμε, ως αιχμάλωτοι, σε ένα δεύτερο δυτικά βρισκόμενο χωριό. Υπεύθυνος εκεί ήταν ένας επικεφαλής της Αστυνομίας. Ένοπλοι αστυνομικοί αναφέρονταν διαρκώς σε αυτόν και έπαιρναν διαταγές.

(περίληψη) Η έκτη του σμηνία Karl Sina, 26 ετών, 16ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 20.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 21.5.1941 οδήγησα Ομάδα Αναγνώρισης, 15 περίπου χλμ. νοτίως του Μάλεμε. Κατά την προέλαση μας δεχόμασταν πυρά από πολίτες, βρισκόμενοι σε χωριά. Καλύπτονταν πίσω από πέτρινα τοιχία ή βρισκόνταν σε σπίτια. Ο εν λόγω αντίπαλος ήταν τοποθετημένος ακόμα πάνω σε δέντρα ή πίσω από καλάμια. Υπήρχαν κάποιοι Έλληνες στρατιώτες μεταξύ αυτών. Κάποια στιγμή άκουσα επίσης γυναικείες φωνές. Δεν γνωρίζω εάν οι συγκεκριμένες γυναίκες συμμετείχαν στις εχθροπραξίες.

Από τη μονάδα μου τραυματίστηκε ο Αλεξιπτωτιστής Polster. Δέχθηκε σφαίρα στο πρόσωπο. Είχε φυσιολογική διάμετρο στην είσοδό της, η έξοδος της όμως είχε περίπου το μέγεθος γροθιάς. Ο αντίπαλος έβαλλε εν μέρει με δικά μας οπλοπολυβόλα καθώς και με αγγλικά Ελαφρά Πολυβόλα και τυφέκια. Ανακάλυψα επίσης στο έδαφος τυφέκιο 6μμ με ίχνος μπαρούτι. Μπορούσε έτσι να συμπεράνει κάποιος, ότι είχαμε δεχτεί πυρά με τα συγκεκριμένα όπλα.

Στις 22.5.1941 εντόπισα ομάδα, αποτελούμενη από 30 έως 40 πολίτες, που μετακινούνταν οπλισμένοι.

Είδα επίσης ότι μια γυναίκα που επρόκειτο να συλληφθεί από έναν εκ των ανδρών μου, αντιστεκόταν με χέρια, πόδια και φτυσίματα και ήθελε να διαφύγει. Στις αποσκευές της ανακαλύφθηκε ανδρικός ρουχισμός και αγγλικά τρόφιμα.

Παρατήρησα ακόμα ότι από την αντίπαλη πλευρά πολεμούσε εναντίων μας ένας άνδρας με στολή Αλεξιπτωτιστών, κράνος πτώσης και κυμάτιζε σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό. Αποκλείω να ήταν δικός μας στρατιώτης. Τη στολή μπορεί να την αφαίρεσε από έναν νεκρό και τη σημαία από κιβώτια οπλισμού, πολλά από τα οποία έπεσαν στην πλευρά του εχθρού.

Τα χωριά, με εξαίρεση αυτά που πολεμούσαν πολίτες εκεί, ήταν άδεια. Στην ευρύτερη περιοχή βρισκόνταν σπηλιές στις οποίες ο γηγενής πληθυσμός είχε βρει στέγη.

(περίληψη) Η έβδομη του υπαξιωματικού Bodo Brose, 24 ετών, 16ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 20.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Την πρώτη επαφή με τον εχθρό την είχα κατά την προέλαση από Μάλεμε προς Νότο, στις 22 Μαΐου. Την ημέρα αυτή καθώς και τις επόμενες μαχόμασταν αποκλειστικά εναντίων πολιτών. Δεν παρατήρησα ούτε Έλληνες ούτε Άγγλους στρατιώτες. Μόνο μια φορά είδα στην πλευρά του εχθρού έναν άνδρα με αγγλικό κράνος.

Σκοτώσαμε έναν πολίτη που πολεμούσε εναντίων μας. Έφερε πολιτική περιβολή, ένα μπουφάν γκρι χρώματος, παντελόνι και μπότες. Είχε μαζί του αγγλικό τυφέκιο και ζώνη με σφαίρες στη μέση του.

Παρατήρησα ότι οι πολίτες στα υψώματα συνεννοούνταν διαρκώς μεταξύ τους με δυνατές φωνές.

(περίληψη) Η όγδοη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του ανθυποσμηναγού και υπασπιστή τάγματος Αλεξιπτωτιστών με Πολυβόλο Guenther Klitzing, 26 ετών. Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 22.5.1941 βρισκόμουν μαζί με τη μονάδα μου στη δυτική έξοδο στα Περιβόλια. Από εκεί διέκρινα ότι μια γυναίκα βρισκόμενη σε θέση του εχθρού έστελνε σήματα τα οποία χρησίμευαν ξεκάθαρα στην καθοδήγηση των πυρών.

Τη νύχτα της 22.5 προς 23.5 άκουσα ότι ο από τα νοτιοανατολικά εχθρός φώναξε σε μια επίθεση πλησίον των Περιβολίων: «σύντροφοι, ιταλιάνο σταματήστε». Δεν γνωρίζω εάν στην προκειμένη περίπτωση επρόκειτο για στρατιώτες ή πολίτες.

(περίληψη) Η ένατη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του υπαξιωματικού Arthur Ellend, 25 ετών, 9ου λόχου 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών . Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5 έμεινα μαζί με τον τραυματία υποσηναγό Froehlich, όταν ο λόχος μας έπρεπε να μετακινηθεί προς Ρέθυμνο και να επιστρέψει αργότερα. Αιχμαλωτίστηκα καθώς είχαν τελειώσει τα πυρομαχικά μου. Από τις γραμμές του εχθρού εξήλθαν εκτός των Άγγλων στρατιωτών, κάμποσοι πολίτες και αστυνομικοί και αφαίρεσαν όλα όσα είχαμε μαζί μας. Τη στιγμή που μεταφερόμουν αλλού, είδα ότι Άγγλος στρατιώτης πυροβόλησε τον υποσηναγό Froehlich, χωρίς ωστόσο να βρει στόχο.

Όταν με επίδεσαν σε στρατιωτικό νοσοκομείο στο Ρέθυμνο, ένας χωροφύλακας μου έδεσε τα χέρια και με μετέφερε αλλού.

Κάποιες μέρες αργότερα οδηγήθηκα μαζί με τον ανθυποσηναγό Schaefer, τον υπαξιωματικό Scheuer και έναν Ρώσο πράκτορα, που είχε επίσης αιχμαλωτιστεί, στο Σπήλι. Ήμασταν μεταξύ δεμένοι με χειροπέδες, εγώ με τον Ρώσο και ο Schaefer και με τον Scheuer. Στον δρόμο προς τα εκεί δεχτήκαμε πολλά κτυπήματα από Έλληνες στρατιώτες και πολίτες. Συμμετείχαν επίσης νεαρά άτομα ηλικίας 14 έως 16 ετών. Με χτύπησαν στο πρόσωπο μέχρι να ματώσει. Στο Σπήλι παρέμεινα με τον υποσηναγό Schaefer σε ένα σκοτεινό κελί, λαμβάνοντας ψωμί και νερό υπό την επιτήρηση των αστυνομικών.

(περίληψη) Η δέκατη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του ανθυποσηναγού Erich Schaefer, 25 ετών, 3ου τάγματος Διαβιβαστών 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών . Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 22.5.1941 βρισκόμουν με έναν υπαξιωματικό σε σπηλιά, 200 μ. νοτιοανατολικά των Περιβολίων. Όταν την πλησίασε ένας πολίτης, τον οποίο εκδιώξαμε, και ρίξαμε μια ματιά στο μπροστά από εμάς βρισκόμενο φαράγγι, διακρίναμε ότι οι πλαγιές του βουνού ήταν κατειλημμένες αποκλειστικά από πολίτες και αστυνομικούς. Κατευθυνθήκαμε στο φαράγγι και δεχτήκαμε πυρά από τις βουνοπλαγιές. Στην προσπάθεια να φτάσουμε σε μια όσο το δυνατόν καλύτερη κάλυψη, παρατήρησα ότι μια γυναίκα αποκάλυπτε, μέσω σινιάλων με κίτρινο πανί προς τους βρισκόμενους στις βουνοπλαγιές πολίτες, κάθε φορά τον χώρο παραμονής μας.

Επειδή οι σφαίρες μας είχαν τελειώσει, έπρεπε να παραδοθούμε. Μας πλησίασαν κάμποσοι πολίτες και αφαίρεσαν όλα συνολικά τα αντικείμενα μας. Επειδή ο υπαξιωματικός ήταν τραυματισμένος, δεν τον πήραν μαζί τους, αλλά παρέμεινε εκεί. Κάποιος εντόπισε ότι κάτω από τη μπλούζα της αεροπορίας φορούσα μια ελληνική ζώνη από την απόβαση στην Κόρινθο. Εξαιτίας τούτου, μου έκανε ένας νόημα, που σήμαινε, ότι έπρεπε να με απαγχονίσουν. Η εκτέλεση της πρόθεσης αυτής, ωστόσο δεν έγινε πράξη και μετακινήθηκα με κατεύθυνση το Ρέθυμνο. Καθοδόν θέλησε κάποιος να μου αφαιρέσει το σφραγιδοφόρο δακτυλίδι. Καθώς αρνήθηκα, οι πολίτες με έσπρωξαν

και κύλησα 5 έως 6 μ. κάτω στο φαράγγι. Στο σημείο αυτό υπέστη μώλωπες και στραμπούληγμα του ποδιού.

Κατά τη μεταφορά μου τέθηκα δύο φορές μπροστά από τις δικές μας γραμμές. Το απαίτησαν από εμένα ένας πολίτης και ένας αστυνομικός. Εξαιτίας αυτού δεχτήκαμε από τη γερμανική πλευρά μόνο μια φορά πυρά.

Στη φυλακή στο Ρέθυμνο, όπου μεταφέρθηκα, ένας αστυνομικός έκανε με το μαχαίρι σε μένα και στον υπαξιωματικό Υγειονομικού Scheuer, ο οποίος βρισκόνταν παρομοίως εκεί, την κίνηση ότι θα μας κόψει το λαιμό. Ο ίδιος αστυνομικός μας είχε δέσει με τον υπαξιωματικό Scheuer και έναν Ρώσο πράκτορα των Μπολσεβίκων για τη συνέχεια της μεταφοράς μας. Οι αστυνομικοί μας κτύπησαν επανειλημμένως στο κελί και στον προαύλιο χώρο της φυλακής και μια φορά με κλώτσησαν. Σημειώνεται ότι ο υπαξιωματικός Ellend κτυπήθηκε ακριβώς πάνω στο τραύμα του, στο αυτί. Όταν ούρλιαξε εξαιτίας του πόνου, οι αστυνομικοί μιμήθηκαν την κραυγή του και δέχτηκε εκ νέου στο ίδιο σημείο χτυπήματα

Αφού πέρασε η νύχτα, το επόμενο πρωί μεταφερθήκαμε από 3 αστυνομικούς στη φυλακή στο Σπήλι. Τα 2/3 της απόστασης τα διανύσαμε δεμένοι μεταξύ μας. Ένας αστυνομικός έλυσε κατόπιν τα δεσμά μας. Κατά τη διαδρομή μας συνόδευαν επίσης πολίτες, μεταξύ των οποίων οπλισμένα αγόρια 14 έως 16 ετών. Έλληνες φυγάδες, που βρέθηκαν στο δρόμο μας, έδειξαν εν μέρει απειλητική διάθεση. Κατορθώσαμε, ωστόσο, να αποφύγουμε κάποια βίαιη επίθεση εναντίων μας, επειδή ο Ρώσος εξηγούσε μονίμως στους Έλληνες πολίτες ότι ήμασταν Βούλγαροι αιχμάλωτοι πολέμου.

Στη φυλακή στο Σπήλι βρεθήκαμε για πολλές ημέρες σε ένα σκοτεινό κελί, το οποίο είχε εμβαδόν 3x2 και 1,80 μ. ύψος και το μοιραζόμασταν ανά τρεις. Βγαίναμε έξω μόνο για να κάνουμε την ανάγκη μας και αυτό σπανίως.

Επιθυμώ να προσθέσω ακόμα ότι τον υπαξιωματικό, τον οποίο έπρεπε να αφήσω τραυματισμένο στο φαράγγι, τον εντόπισα περίπου 7 ημέρες αργότερα. Διαπίστωσα ότι εκτός του ελαφρύ από τη μάχη τραύματος στο κεφάλι (επιπόλαιο τραύμα από σφαίρα) και της σφαίρας στο μηρό, εμφάνιζε σοβαρότερο τραύμα από σφαίρα στο δεξί τμήμα του μετώπου.

Ο αρχηγός της Αστυνομίας στο Σπήλι με ρώτησε εάν θέλαμε να μεταφερθούμε σε φυλακή των Άγγλων, επειδή οι Έλληνες στρατιώτες δεν έχουν καθόλου εμπειρία προς τη συμπεριφορά απέναντι στους αιχμάλωτους πολέμου. Απάντησα ότι θα επιθυμούσαμε να παραμείνουμε στην ελληνική φυλακή, επειδή φοβόμουν ότι οι Άγγλοι θα μας μετέφεραν εκτός του νησιού.

Θέλω να συμπληρώσω ακόμα, 1 Έλληνας αστυνομικός ανέφερε ότι ο υπολοχαγός του αστυνομικού σταθμού στο Σπήλι επέτρεψε στους άνδρες της Αστυνομίας να φορέσουν πολιτικά και να εγκαταλείψουν την εν λόγω περιοχή. Διέκρινα 2 αστυνομικούς να φεύγουν με πολιτική περιβολή. Αυτό συνέβη όταν τέθηκε σε εφαρμογή η διαπραγμάτευση για κατάπαυση πυρός.

(περίληψη) Η ενδέκατη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του αρχίατρου Hans von Wolffersdorf, 34 ετών, 3ου τάγματος 2ου Συντάγματος Αλεξιπρωτιστών . Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Μετά τη αιχμαλωσία μου δραστηριοποιήθηκα σε χώρο Πρώτων Βοηθειών σε ελαιώνα δυτικά του Άδελε, μεταξύ Ρεθύμνου και Άδελε. Από εκεί παρατήρησα ότι Έλληνες πολίτες σε ελαιώνα, οπλισμένοι με διάφορα όπλα μεταξύ των οποίων 2 με κυνηγετικές καραμπίνες, εκτελούσαν περιπολίες. Διέκρινα κάμποσες φορές ότι ένας πολίτης κατευθύνονταν στους Αυστραλούς στρατιώτες και μετέφερε από εκεί πυρομαχικά.

Στο Άδελε διέκρινα επίσης ορισμένους εξ αυτών των πολιτών να κάθονται μπροστά από σπίτια. Είχαν εναποθέσει τα όπλα τους σε καρέκλες και μεταξύ αυτών βρισκόταν ένα αγόρι ηλικίας 15 ετών.

Καθώς πέρασα υπό τη συνοδεία ενός Αυστραλού, κάποια στιγμή, μέσα από το Άδελε, μας πλησίασε ένας ένοπλος πολίτης και επιχειρούσε με νοήματα να δώσει στον Αυστραλό να καταλάβει ότι ήθελε να με πυροβολήσει. Ο Αυστραλός όμως τον απώθησε με απότομο τρόπο.

(περίληψη) Η δωδέκατη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του ανθυποσημνία Sommer, 20 ετών, 2ου λόχου τάγματος Αλεξιπτωτιστών με Πολυβόλο . Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά την προέλαση μας από το αεροδρόμιο του Μάλεμε προς Χανιά, δεχτήκαμε επίθεση από 3 πολίτες με γερμανικό Ελαφρύ Πολυβόλο. Πιάστηκαν αιχμάλωτοι και εκτελέστηκαν.

Καθώς επρόκειτο με έναν σύντροφό μου, στις 23.5, να μεταφέρουμε σκεπάσματα, δεχτήκαμε πυρά από ελευθέρους σκοπευτές. Ένας εξ αυτών βρισκόταν πάνω σε δέντρο, ένας άλλος πίσω από αυτό. Οι εν λόγω πολίτες έβαλλαν με γερμανικά οπλοπολυβόλα.

Κατά τη μεταφορά συντρόφων μου για ενταφιασμό, διέκρινα κάποιον, ο λαιμός του οποίου ήταν σφιχτά τυλιγμένος με σπάγκο. Είχε τοποθετηθεί κατά τέτοιο τρόπο γύρω από τον λαιμό του, ώστε το δέσιμο μπροστά να μην είναι χαλαρό και στις δύο του άκρες περίσσευαν ακόμα 50 περίπου cm. Στο λαιμό του διακρίνονταν μια τομή και μπλε λωρίδες από την επαφή με το σκοινί.

Ένα άλλος νεκρός είχε υποστεί σοβαρά τραύματα στο θώρακα. Στο δεξί του καρπό ήταν οι αρτηρίες κομμένες.

(περίληψη) Η δέκατη τρίτη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του ανθυποσημνία Heinrich Wehrstedt, 19 ετών, 2ου λόχου τάγματος Αλεξιπτωτιστών με Πολυβόλο . Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά την αιχμαλωσία μου πλησίον του Ρεθύμνου, διέκρινα 3 πολίτες σε ελληνικό λόχο. Οι συγκεκριμένοι πολίτες κινήθηκαν με τους Έλληνες στρατιώτες εναντίων μας και πολέμησαν ξεκάθαρα στο πλευρό τους.

Κατά τη μεταφορά συντρόφων προς ενταφιασμό πλησίον του Ρέθυμνου παρατήρησα έναν λοχία. Ο λάρυγγας ήταν κομμένος και ο θώρακας πολύ χτυπημένος. Δεν εντόπισα τραύματα από σφαίρες.

(περίληψη) Η δέκατη τέταρτη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του υπαξιωματικού Otto Sturm, 24 ετών, 10ου λόχου 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Το πρωί της 22.5.1941 βρισκόμουν με τον υποσημναγό Sempter και 6 άνδρες σε συστάδα με καλάμια, 200 περίπου μ. δυτικά του αεροδρομίου στο Ρέθυμνο. Τα πολεμοφόδια μας είχαν τελειώσει και δεχόμεσταν ισχυρά πυρά από τους απέναντι βρισκόμενους Έλληνες στρατιώτες. Ο υποσημναγός Sempter αποφάσισε εξαιτίας αυτού, να καταστρέψουμε τα όπλα, να τα ρίξουμε στη θάλασσα και μετά να παραδοθούμε. Όταν ρίχτηκαν όλα στη θάλασσα, σηκώθηκε πρώτος ο Sempter και κατευθύνθηκε, με υψωμένα τα χέρια, προς στις ελληνικές θέσεις. Ακολουθήσαμε το παράδειγμα του, με εξαίρεση 3 ανδρών, που είχαν εν τω μεταξύ τραυματιστεί.

Καθώς ο υποσημναγός Sempter είχε προχωρήσει 20 περίπου βήματα, με κατεύθυνση τους Έλληνες στρατιώτες, δέχθηκε σφαίρα στην κοιλιά και αμέσως σωριάστηκε. Με παρακάλεσε να του επιδέσω το τραύμα, εμποδίστηκα, ωστόσο, από τους Έλληνες. Οι

στρατιώτες μας αφαίρεσαν όλον τον εξοπλισμό μας, κυρίως ταυτότητες και προσωπικά αντικείμενα, εκτός των διακριτικά.

Όταν έφτασα στο στρατόπεδο αιχμαλώτων, που βρισκόταν στη γραμμή πυρός αυστραλιανής μονάδας, ζήτησα να επιδέσω τα τραύματα του επικεφαλής του λόχου μου και να μπορέσω να τον φέρω πίσω. Μου δόθηκε η άδεια. Όταν έφτασα στη θέση, όπου ο υποσημηναγός Sempter είχε σωριαστεί- ήταν περίπου 1½ ώρα απόσταση από τον χώρο αιχμαλωσίας μας- διαπίστωσα ότι είχε δεχθεί σφαίρα στο κεφάλι, ακριβώς στο μέσο του μετώπου του. Επίσης, οι άλλοι 3 σύντροφοί μου, που έπρεπε να αφήσω πίσω τραυματισμένους, έφεραν σφαίρα στο ίδιο σημείο. Εκτός αυτού τους είχαν, όπως στον υποσημηναγό Sempter, αφαιρέσει όλα τα χρήσιμα για αυτούς αντικείμενα και όλοι ήταν χωρίς υποδήματα.

Να πυροβολήθηκε ο ίδιος ο υποσημηναγός Sempter στο κεφάλι αποκλείεται, επειδή είχε ρίξει το όπλο του στη θάλασσα.

Καθώς οδηγούμουν πίσω στο στρατόπεδο αιχμαλώτων, διέκρινα πλησίον της θάλασσας κάμποσους Έλληνες πολίτες, οι οποίοι έφεραν γερμανικά όπλα και ζώνες με γερμανικές σφαίρες. Δεν γνωρίζω εάν συμμετείχαν σε μάχες.

Ο σημνίας Gerber 10ου λόχου 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών, συνομίλησε, στο στρατόπεδο αιχμαλώτων, με Έλληνα στρατιώτη, λέγοντας μου ότι ο Έλληνας ανέφερε ότι κάποιος εκ των Ελλήνων είχαν κακομεταχειριστεί συντρόφους μου. Ήταν κατάδικοι δραπέτες. Λέγοντας «σύντροφοι» μου, εννοούσε τον υποσημηναγό Sempter και τους 3 αφημένους πίσω τραυματίες.

(περίληψη) Η δέκατη πέμπτη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του σημνία Helmut Gerber, 23 ετών, 10ου λόχου 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Περίπου στις 25.5.1941 συνομίλησα, υπό την παρουσία του υπαξιωματικού Sturm, με Έλληνα στρατιώτη. Είπε ότι ήταν δικηγόρος στην Αθήνα και μου ανέφερε ότι Έλληνες πολίτες κακομεταχειριστήκαν τους συντρόφους του υπαξιωματικού Sturm. Συμπλήρωσε επίσης ότι Έλληνας συνταγματάρχης συνέλαβε τους πολίτες αυτούς και διέταξε να κινηθούν οι απαραίτητες διαδικασίες. Δεν ανάφερε εάν επρόκειτο για δραπέτες φυλακών.

(περίληψη) Η δέκατη έκτη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του υπαξιωματικού Hans Nienhaus, 23 ετών, 2ου λόχου τάγματος Αλεξιπτωτιστών με Πολυβόλο. Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Μετά την αιχμαλωσία μου παρατήρησα να κατευθύνονται πολίτες, ο ένας πίσω από τον άλλο, σε εργοστάσιο, μέσα στο οποίο κρατούμασταν ως αιχμάλωτοι, οι οποίοι έδειχναν απειλητική διάθεση. Ο ένας έφερε κυνηγετική καραμπίνα, ενώ κάποιος άλλος είχε κρεμάσει στη μέση του ζώνη με σφαίρες πολυβόλου.

Στις 5.6.1941 είδα, συμπτωματικά, σε αμπελώνα ανατολικά του αεροδρομίου στο Ρέθυμνο κάμποσους νεκρούς συντρόφους. Εντοπίσαμε έναν ανθυποσημνία ο οποίος είχε στραγγαλιστεί με λεπτό σκοινί. Το εν λόγω σκοινί βρισκονταν ακόμη γύρω από το λαιμό του. Εντόπισα επίσης έναν υποσημνία ο οποίος είχε στο λάρυγγα τομή περίπου 10 cm μήκους και 3-4 βάθους. Εκτός αυτού, ο θώρακός είχε άσχημα χτυπηθεί.

Τον υπαξιωματικό Anstedt τον βρήκα με τρυπημένα τα μάτια και κομμένη τη μύτη. Είχε τη ζώνη του αλεξιπτωτου ακόμα πάνω του.

Δεν μπόρεσα να εξακριβώσω εάν οι νεκροί έφεραν τραύματα από σφαίρες. Όλα τα πτώματα είχαν συληθεί.

(περίληψη) Η δέκατη έβδομη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του ανθυποσηναγού Hans Boick, επιτελείο 11ου Σώματος Αεροπορίας. Φέρει την ημερομηνία 24.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 25.5.1941 ανακάλυψα, σε νότια βουνοπλαγιά πλησίον του Μάλεμε, το πτώμα ενός Αλεξιπτατιστή. Ήταν ήδη πολύ τουμπανισμένο. Παρά ταύτα, μπόρεσα, μετά βεβαιότητας, να διαπιστώσω ότι και τα δύο αυτιά είχαν επίπεδα κοπεί. Άλλα τραύματα ή πληγές από σφαίρες, δεν μπόρεσα να διαπιστώσω.

(περίληψη) Η δέκατη όγδοη του υποδεκανέα August Dorn, 20 ετών, 3ου λόχου τάγματος Σκαπανέων 95. Φέρει την ημερομηνία 25.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά την προέλαση του λόχου προς Κάνδανο εντοπίσαμε 12 νεκρούς του λόχου μας, οι οποίοι ανήκαν σε ομάδα Αναγνώρισης, που είχε σταλεί ως εμπροσθοφυλακή. Βοήθησα στον ενταφιασμό των νεκρών συντρόφων μου. Σχεδόν όλοι ήταν γυμνοί και τους είχαν κλέψει τη στολή και τον οπλισμό.

Στο πτώμα του υπαξιωματικού Pickel διέκρινα τομή στο λαιμό και μια μαχαιριά στη περιοχή της καρδιάς. Στον υποδεκανέα Despalmes είχε αφαιρεθεί το ένα μάτι. Εκτός αυτού, έφερε τομή στο λαιμό και πολλαπλές μαχαιριές στο μηρό. Στον σκαπανέα Schnoell είχε σπάσει το κρανίο. Στο πτώμα του σκαπανέα Hofer έλειπε ένα αυτί.

(περίληψη) Η δέκατη ένατη του λοχία Franz Haver- Kemeter, 28 ετών, 3ου λόχου τάγματος Σκαπανέων 95. Φέρει την ημερομηνία 25.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά την προέλαση προς Κάνδανο εντόπισα 3 τραυματίες, μιας σταλμένης από εμάς, ως εμπροσθοφυλακή, ομάδας Αναγνώρισης. Στην ερώτηση για την τύχη των συντρόφων μας, ένας εκ των τραυματιών μου ανέφερε ότι είχαν προχωρήσει και ήταν πιθανότατα όλοι νεκροί. Έπειτα, ανακαλύψαμε επίσης 12 δικούς μας νεκρούς στρατιώτες. Σε όλους είχε αφαιρεθεί η στολή, εκτός του παντελονιού και του σακακιού. Τα εν λόγω κομμάτια της στολής ρούχα καθώς και τα όπλα τους δεν βρίσκονταν πλέον εκεί.

Μόλις είχαν πεθάνει και τα πτώματα είχαν αρχίσει να παγώνουν. Σε 2 παρατήρησα στο λαιμό τομές αιχμηρού αντικειμένου, σε έναν είχε αφαιρεθεί το μάτι και σε έναν τέταρτο έλειπε το αυτί.

(περίληψη) Η εικοστή του υποσηναγού Robert Hoefeld, 23 ετών, 16ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 20.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά την πτώση με αλεξιπτώτο στο Μάλεμε υπέστη τραύμα στο πόδι και δεν μπορούσα, συνεπεία αυτού, να κινηθώ με ευκολία κατά την προέλαση μας. Κατά τη μετακίνηση μας σε μονοπάτι, με κατεύθυνση τον Νότο, άκουγα διαρκώς από τους άνδρες μου, κατά το χρονικό διάστημα από 20. έως 25.5.1941, ότι στην αντίπαλη πλευρά πολεμούσαν μόνο πολίτες, αστυνομικοί και γυναίκες. Η τακτική μάχης ήταν για μένα, ξεκάθαρα, ένα αποδεικτικό στοιχείο. Όλα συνολικά τα χωριά ήταν άδεια από κατοίκους, εν αντιθέσει με τα γύρω υψώματα, που όλα συνολικά ήταν κατειλημμένα. Δεχθήκαμε επίθεση με όπλα διαφόρων τύπων. Σε κάποιον τραυματία διαπίστωσε ο ιατρός του λόχου, αρχίατρος Wolf, ότι η έξοδος της σφαίρας ήταν μεγαλύτερης διαμέτρου του χώρου που είχε εισχωρήσει και κατά την έξοδο της είχε καταστραφεί ο ιστός. Εκ τούτου συμπεραίνεται ότι είχαν χρησιμοποιηθεί σφαίρες Dum-Dum ή κυνηγετικού όπλου. Παρατήρησα επίσης ότι από την αντίπαλη πλευρά πραγματοποιείτο επικοινωνία μέσω ιδιότυπων ήχων φωνής, που καθόριζαν

ξεκάθαρα την κατεύθυνση των εχθρικών πυρών. Επίσης, από το ύψωμα ρίχνονταν εναντίων των ανδρών μας βράχια και πέτρες.

15 περίπου χλμ πριν την Κάνδανο εντόπισα 9 νεκρούς, οι οποίοι ανήκαν σε μια σταλμένη από εμένα, στις 23.5.1941, ως εμπροσθοφυλακή, ομάδα Αναγνώρισης. Είχε αφαιρεθεί η στολή, οι μπότες, σε κάποιους τα κράνη, όλα συνολικά τα όπλα, διακριτικά, ταυτότητες και αντικείμενα αξίας, μεταξύ των οποίων μια βέρα.

Δεν μπόρεσα να διαπιστώσω σημάδια που παρέπεμπαν σε κακοποίηση αυτών των ανδρών. Ο αλεξιπτωτιστής Gamperl, που είχε επιστρέψει από την αποστολή αναγνώρισης τραυματισμένος, ανέφερε ότι είχε πετροβοληθεί. Ήταν αξιοσημείωτο ότι ο αντίπαλος πυροβολούσε με ακρίβεια. Σχεδόν όλοι ο δικοί μας νεκροί είχαν δεχθεί σφαίρα στο κεφάλι. Παρατήρησα ακόμη ότι έριχναν πυρά με δίκανα όπλα. Εντοπίστηκε ακόμη μια καραμπίνα 6 mm.

(περίληψη) Η εικοστή πρώτη του δεκανέα Josef Kastner, 25 ετών, 3ου λόχου τάγματος Σκαπανέων 95. Φέρει την ημερομηνία 25.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά την προέλαση μας προς Κάνδανο, μετέφερα με στρατιωτική μηχανή τον υποσμηναγό Hoefeld, 16ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Είδαμε πολλούς Αλεξιπτωτιστές να κείτονται νεκροί δίπλα στο δρόμο. Ήταν εν μέρει γυμνοί. Τους είχαν επίσης αφαιρέσει τα αντικείμενα αξίας, κυρίως τα δακτυλίδια. Έλειπαν επίσης όλα συνολικά τα όπλα.

Λίγο πιο μπροστά εντόπισα νεκρούς στρατιώτες του λόχου μου. Παρατήρησα κάποιους και πρόσεξα ότι ήταν σχεδόν γυμνοί και τους είχαν αφαιρέσει τα όπλα. Σε έναν εκ των νεκρών διέκρινα πολλαπλά τραύματα από μαχαίρι στην πλάτη του.

Ο σκαπανέας Eberhardter, ένας εκ των επιζώντων της ομάδας Αναγνώρισης, μου ανέφερε ότι τους επιτέθηκαν πολίτες και τους λήστεψαν. Στον ίδιο αφαιρέσαν εν μέρει τη στολή και του πήραν τα αντικείμενα αξίας που κατείχε. Είχε προσποιηθεί ότι ήταν νεκρός. Άλλος σύντροφος, ο οποίος ήταν τραυματίας και έδειχνε ξεκάθαρα σημεία ζωής, πυροβολήθηκε εκ νέου από τους πολίτες. Πρόκειται για τον σκαπανέα Feigele. Αμφότεροι βρίσκονται σε στρατιωτικό νοσοκομείο.

Σελίδες 78-79 (περίληψη)

Αντίγραφο εγγράφου της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 5.8.1941.

Αφορά στην ολοκλήρωση κατάθεσης στοιχείων αναφορικά με τις παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών κατά τη γερμανική απόβαση στην Κρήτη και στην έγκρισή από αρμόδια υπηρεσία προς περαιτέρω συνέχιση της διαδικασίας ελέγχου.

Σελίδα 80 (περίληψη)

Το ίδιο έγγραφο των σ. 78-79.

Σελίδες 81-82 (περίληψη)

Το ίδιο έγγραφο των σ. 78-79.

Σελίδα 83 (περίληψη)

Το ίδιο έγγραφο των σ. 78-79.

Σελίδες 84-126 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς Ανώτατη Διοίκηση Στρατού Ξηράς, Υπουργό Αεροναυτιλίας και Ανώτατο Διοικητή Πολεμικής

Αεροπορίας και Ανώτατη Διοίκηση Πολεμικού Ναυτικού. Φέρει την ημερομηνία 12.8.1941.

Αφορά στην αποστολή της ολοκληρωμένης «Εκθεσης περί Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από Εχθρικές Δυνάμεις κατά τη Γερμανική Επέμβαση στην Κρήτη».

(μετάφραση) Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- Υπηρεσία Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου Βερολίνο, Ιούλιος 1941

Παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από εχθρικές δυνάμεις κατά τη γερμανική απόβαση στην Κρήτη.

Ενώ η γερμανική επίθεση στην Κρήτη διακρίνεται ως ένα –θεωρούμενη μέχρι πρότινος ως μη υλοποιήσιμη- ιδιαίτερο στρατιωτικό κατόρθωμα, η συμπεριφορά των υπερασπιστών της νήσου, φαίνεται ως αποχαιρετισμός όλων των βασικών διατάξεων του Διεθνούς Δικαίου.

Βάσει αποδεικτικών στοιχείων της ακόλουθης παρουσίας και του προσκομιζόμενου υλικού από την υπηρεσία Διερεύνησης του Γερμανικού Στρατού, διεπράχθησαν απεχθούς μορφής δολοφονίες και ωμότητες από βρετανικά στρατεύματα, και μάλιστα τόσο από Άγγλους όσο και από Αυστραλούς και Νεοζηλανδούς, εναντίων ανυπεράσπιστων Γερμανών τραυματιών. Ακόμη πιο βάνανση ήταν η συμπεριφορά των Κρητικών ατάκτων, οι οποίοι συμμετείχαν στις εχθροπραξίες σε όλες συνολικά τις περιφέρειες της νήσου. Σύμφωνα με τις εδώ υφιστάμενες και επ' αυτού ομόφωνες καταθέσεις και αναφορές Ελλήνων αξιωματικών και πολιτών στην Κρήτη, η συμμετοχή του γηγενούς πληθυσμού στις εχθροπραξίες οφείλεται στην παρέμβαση και παρακίνηση των αγγλικών στρατιωτικών αρχών. Η Αγγλία είχε αναλάβει την υπεράσπιση του νησιού και για αρκετό μεγάλο χρονικό διάστημα την προετοίμαζε, κατόπιν συμφωνίας με την τότε ελληνική κυβέρνηση και συνεννόησης με τον πρώην Έλληνα βασιλιά, ο οποίος πριν καταφύγει στην Αίγυπτο παρέμεινε για σύντομο χρονικό διάστημα στο νησί.

Η υπεράσπιση του Κόλπου της Σούδας βρισκόταν στα χέρια των Άγγλων, ήδη από την έναρξη του Ελληνοϊταλικού Πολέμου. Ο Άγγλος Ανώτατος Διοικητής στην Κρήτη επιχείρησε αρχικά, χωρίς ουσιαστική όπως φαίνεται επιτυχία, να επηρεάσει τον Έλληνα Κυβερνήτη Κρήτης και τον εκπρόσωπό του στο πνεύμα ενός γενικού καλέσματος του κρητικού πληθυσμού για συμμετοχή στον ένοπλο αγώνα εναντίων των γερμανικών στρατευμάτων. Σύμφωνα με αξιόπιστη μαρτυρία ενός σεβαστού πολίτη της Κρήτης (U 602/ 41) και με υπεύθυνες επίσης μαρτυρίες Ελλήνων αξιωματικών πραγματοποιήθηκε αργότερα, μάλιστα μόλις πριν την έναρξη της επίθεσης του γερμανικού στρατού εναντίων του νησιού, κατ' εντολή της Αγγλικής Στρατιωτικής Διοίκησης και άλλων αγγλικών στρατιωτικών αρχών, κάλεσμα προς τον πληθυσμό της νήσου για συμμετοχή στον ένοπλο αγώνα. Στο σημείο αυτό δραστηριοποιήθηκε κάποιος Έλληνας αξιωματικός, ονόματι Σφαιραδάκης, ο οποίος οργάνωσε την αντίσταση του γηγενούς πληθυσμού στην Κάνδαο και τους διάθεσε οπλισμό. Αρχικά, για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκαν, καταφανώς, αγγλικά όπλα, αλλά συνάμα τυφέκια και άλλα όπλα, τα οποία βρισκόνταν από το προηγούμενο διάστημα στην κατοχή του ντόπιου πληθυσμού. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι κάτοικοι της νήσου κατόρθωσαν, ανέλπιστα, να έχουν στην κατοχή τους εκ νέου όπλα, κάτι που η Ελληνική Κυβέρνηση του Μεταξά πριν λίγο διάστημα, δηλαδή το έτος 1940, τα είχε με κόπο κατάσχει, υπό τον φόβο αντικαθεστωτικών δραστηριοτήτων.

Μετά την έναρξη του πολέμου συμμετείχαν, όπως φαίνεται, στις εχθροπραξίες άτακτοι και μάλιστα χρησιμοποιώντας κυνηγετικά όπλα, καραμπίνες και σε πολλές περιπτώσεις

γερμανικά όπλα, ιδιαίτερα τυφέκια και οπλοπολυβόλα, τα οποία προέρχονταν από νεκρούς ή τραυματίες στη διάρκεια των μαχών Γερμανούς στρατιώτες. Επίσης, μεγάλου μήκους μαχαίρια και τα ονομαζόμενα «τσαπράζια» τα οποία διέθετε ένα μεγάλο τμήμα των κατοίκων του νησιού, χρησιμοποιήθηκαν για θανάτωση και ακρωτηριασμό Γερμανών αξιωματικών και στρατιωτών.

Δεν είχε σε καμιά περίπτωση επιληφθεί από τον Άγγλο Στρατιωτικό Διοικητή μιας τάχιστης στρατιωτικής εκπαίδευσης πολιτών, δημιουργίας τακτικών στρατιωτικών σχηματισμών με τα αντίστοιχα χαρακτηριστικά, καθοδήγησης των ενόπλων περι καθηκόντων τους και μιας υπεύθυνης διοίκηση μέσω στρατιωτικών εκπροσώπων. Από πολλές ένορκες καταθέσεις σχετικά με τη συμμετοχή πολιτών σε εχθροπραξίες είχε ομόφωνα προκύψει ότι ουδείς εκ των μαχόμενων ανδρών δεν έφερε στρατιωτικά διακριτικά που θα τους καθιστούσαν ως μέλος τακτικού στρατιωτικού σχηματισμού. Απεναντίας, έχει επανειλημμένως αναφερθεί ότι άτακτες ένοπλες ομάδες φορούσαν κράνη Γερμανών Αλεξιπτωτιστών, είχαν καλύψει τις θέσεις τους με σημαίες με τον Αγκυλωτό Σταυρό, όπως αντιγράφοντας ενδεχομένως τα αγγλικά στρατεύματα. Γυναίκες συμμετείχαν επίσης στις εχθροπραξίες, μάλιστα ή κάνοντας χρήση όπλων ή συνδράμοντας στην επικοινωνία μεταξύ ενόπλων ομάδων, μέσω ηχητικών και άλλων σιναλών. Οι συμμετέχοντες στις μάχες Κρητικοί άτακτοι δεν σεβόταν επουδενί τους νόμους και έθιμα του πολέμου, παρά διέπρατταν αποτρόπαιες ωμότητες εναντίων ανυπεράσπιστων και συμμετείχαν σε ακρωτηριασμούς πεσόντων στρατιωτών. Η σύληση νεκρών έλαβε χώρα στην επικράτεια αυτών.

Στην αντικανονική τούτη διεξαγωγή πολεμικών συγκρούσεων εκ του συμμετέχοντα στις μάχες κρητικού πληθυσμού δίδεται μεγάλη σημασία στον ισχυρισμό του προαναφερόμενου κρητικού πολίτη (U 602/ 41) ότι σε κάποιες περιοχές του νησιού άνοιξαν οι φυλακές και ένα μεγάλο τμήμα των μαχόμενων πολιτών αποτελούταν από φυγάδες καταδίκους, στη στάση των οποίων αποδίδονται οι ωμές και αποτρόπαιες πράξεις βίας. Παρόλο που οι κάτοικοι του νησιού είχαν από πολύ παλιά ροπή στην ωμή εκδίκηση αίματος εν μέσω πολεμικών συγκρούσεων, εξεγέρσεων ακόμα και εν καιρώ ειρήνης, ακόμα και έτσι δεν θα μπορούσαν να σημειωθούν σε τέτοιο μεγάλο βαθμό γενικευμένες βιαιότητες, όπως έπραξαν εδώ, στον ένοπλο αγώνα ενάντια στη γερμανική επίθεση στην Κρήτη και δεν εξηγείται μόνο από τα ένστικτα αυτά, όπως Γερμανοί στρατιώτες περιγράφουν ότι διεπράχθησαν σε διάφορες περιοχές διάφορες περιοχές ή μεμονωμένα. Άλλα τμήματα του πληθυσμού της Κρήτης φέρθηκαν ανθρώπινα και μάλιστα προθυμοποιήθηκαν σε μεγάλο βαθμό να βοηθήσουν τραυματίες Γερμανούς στρατιώτες.

Αναφορικά με το μέγεθος των πράξεων βίας από τα βρετανικά στρατεύματα θεωρείται εκ τούτου η Αγγλία, η οποία έχει την ευθύνη της στρατιωτικής διοίκησης, τουλάχιστον συνυπεύθυνη για τις βασικές φρικαλεότητες των Κρητικών άτακτων, τους οποίους- άνευ ενημέρωσης περί των θεμελιωδών νόμων Διεθνούς Δικαίου και της κατόπιν αυτού απαραίτητης οργάνωσης- κάλεσαν για διεξαγωγή ένοπλου αγώνα, εξόπλισαν και από τον αχαλίνωτο συμμοριτοπόλεμο εκμεταλλεύτηκαν για αυτούς τα πλεονεκτήματα, στο πλαίσιο του ανέμελου εγωκεντρισμού τους.

(περίληψη) Το επόμενο χωρίο φέρει τον τίτλο: «Δολοφονίες και Βιαιοπραγίες. Ακρωτηριασμοί», παραθέτοντας στοιχεία ένορκων καταθέσεων-ως επί το πλείστον ήδη καταγεγραμμένες στον φακ.2 και 3 του ίδιου cd-, όπως: αυτή του Kandlinger, Schieber, Sackenheim, Weber, Christ, Kugelmaier, Heckens, Schubert, Hacker, Klindt, Klotsache, Kuwollik, Bachmann, Rueger, Kiesenwetter, Dollenberg, Raasch, Zaenker, Dombisky, Peters, Pauli, Becker, Gentgen, Rilgenfeld, Steeb, Mayer, Riese, Vogel, Knaeble, Boehnke, Walfried, Hoppe-Blank, Schulz, Vogel, Posniansky, Boog, Bleul,

Gerstenberg, Koenig, Steinmayr, von Sternbach, Meier, Hack, Altenhof, Knierim, Gumpfer, Lorenz, Plewka, Fallmann, Kassegger, Noh, Ueckermann, Brueck, Lyx, Terjung, Tappe, Guehl, Fiedler, Schaefer, Forster, Sommer, Nienhaus, Wehrstedt, Sturm, Boick, Dorn, Kemeter, Forster, Schager, Finzel, Hoyer, Sochor, Bauer, Zarre, Kummig, Petrits και Galler, Bleimuth.

Παρακάτω καταγράφονται τεκμήρια παραβιάσεων Διεθνούς Δικαίου βάσει ενόρκων καταθέσεων, μη καταγεγραμμένων στους προαναφερόμενους φακέλους. Ως πρώτη του υποδεκανέα Homuth. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Την 23 Μαΐου 1941 εντόπισε ο υποδεκανέας Homuth, σε μικρής έκτασης περιοχή της νήσου, 3 Γερμανούς υπαξιωματικούς δεμένους σε δέντρο, ό ένας δίπλα στον άλλο με πλήρως ακρωτηριασμένα πρόσωπα: τα μάτια τους είχαν τρυπηθεί, οι μύτες και τα αυτιά είχαν κοπεί. Σε κοντινή απόσταση βρίσκονταν τρία ή τέσσερα γυμνά ανδρικά πτώματα των οποίων η ταυτοποίηση δεν ήταν δυνατή.

Σε άλλη χώρο στην επάκτια γραμμή δυτικά των Χανίων, ο Homuth εντόπισε νεκρό το πλήρωμα ανεμοπλάνου, αποτελούμενο από επτά άνδρες. Βρίσκονταν ακόμα στο έχοντας προσγειωθεί σκάφος. Τα τοιχώματα αυτού είχαν αποκολληθεί. Στα πτώματα δεν διακρίνονταν τραύματα από σφαίρες, απεναντίας, ο σπόνδυλος στο λαιμό ήταν κομμένος και μάλιστα, όπως φαίνονταν, με ένα καμπυλωτό μαχαίρι 70 cm μαχαίρι, του οποίου η μια πλευρά ήταν πολύ καλά τροχισμένη και η άλλη χρησιμοποιείτο ως πριόνι. Ο Homuth ανακάλυψε κάμποσα τέτοιου είδους μαχαίρια στο έδαφος. Βάσει του ευρεθέντος υλικού είναι ο μάρτυρας της άποψης ότι το ανεμόπτερο προσγειώθηκε σε εχθρική στρατιωτική θέση και το πλήρωμα δολοφονήθηκε με μαχαίρια, πριν προλάβει να εξέλθει του αεροσκάφους.

Στις 26 Μαΐου 1941 τραυματίστηκε ο προαναφερόμενος ανθυποσημνίας Homuth, κατά τη διάρκεια εχθροπραξίας, από σφαίρα πιστολιού πολίτη και πιάστηκε αιχμάλωτος από τους Άγγλους με δύο ακόμα συντρόφους του. Πέντε Άγγλοι στρατιώτες αφαίρεσαν με βίαιο τρόπο τη στολή τους, τα κράνη καθώς και τα προσωπικά τους αντικείμενα. Όταν ένας εκ των συντρόφων αυτών προέβαλλε αντίσταση, ένας Άγγλος του συνέθλιψε το κρανίο με το κοντάκιο του όπλου του (U 372.41).

(περίληψη) Ως δεύτερη του σκαπανέα Sackenheim. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Στις 23 Μαΐου 1941 εντόπισε ο σκαπανέας Sackenheim έναν νεκρό Αλεξιπτωτιστή πλησίον φαραγγιού της Κίσσαμου,. Τα μάτια του είχαν αφαιρεθεί, ήταν μόνο με το εσώρουχο και έφερε τομές που είχαν προκληθεί από λεπτό μαχαίρι. Το σώμα του δεν είχε περιέλθει σε κατάσταση αποσύνθεσης, επειδή βρισκόταν εκεί το πολύ μια μέρα.

Ο ίδιος ο μάρτυρας ανέφερε ότι μετά τον τραυματισμό του έπρεπε να μεταφερθεί με νοσοκομειακό αεροσκάφος και παρόλο που έφερε ξεκάθαρα το σήμα του Ερυθρού Σταυρού, πολυβολήθηκε και βομβαρδίστηκε από αγγλικά αεροσκάφη πριν την απογείωση του. Το αεροσκάφος δέχτηκε είκοσι βολές. Ένας τραυματίας σκοτώθηκε. Από άλλα νοσοκομειακά αεροσκάφη που δέχθηκαν κατά τον ίδιο τρόπο επίθεση, διέκρινε να πηδούν έξω από αυτά τραυματίες των οποίων ολόκληρο το σώμα τους φλέγονταν (U 393/ 41).

(περίληψη) Ως τρίτη του σημνία Weber. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Σύμφωνα με την κατάθεση του λοχία Weber, ο υπολοχαγός Gebershagen σκοτώθηκε, στις 20 Μαΐου 1941, ως επικεφαλής ομάδας και μάλιστα ως πρώτος από το λόχο του. Δέχθηκε σφαίρα στο ισχύον και πέθανε καθώς ο μάρτυρας επιχείρησε την επίθεση αυτού. Ήταν αναγκασμένοι να αφήσουν εκεί τον νεκρό. Δώδεκα ώρες μετά, ο

σημνίας Weber διέκρινε εκ νέου τον υποσημναγό Gebershagen και μάλιστα γαζωμένο από δεκαοκτώ έως είκοσι σφαίρες. (U 396.41).

(περίληψη) Ως τέταρτη του ανθυπολοχαγού Christ. Ακολουθεί η μετάφραση
(μετάφραση) Ο ανθυπολοχαγός Christ εντόπισε, στις 24 Μαΐου 1941, στο δρόμο από Μάλεμε προς Χανιά δύο νεκρούς Αλεξιπτωτιστές, οι οποίοι έφεραν μαχαιριές σε όλο τους το σώμα, ιδιαίτερα στο στήθος και κοιλιακή χώρα. Εκτός αυτών, δεν έφεραν άλλα τραύματα (U 397.41).

(περίληψη) Ως πέμπτη του υποδεκανέα Kuwollik. Ακολουθεί η μετάφραση.
(μετάφραση) Ο υποδεκανέας Kuwollik εντόπισε επίσης, σε απομακρυσμένη περιοχή του νησιού, το απογυμνωμένο πτώμα ενός Γερμανού αξιωματικού, το οποίο έφερε περίπου δεκαπέντε πληγές από μαστίγιο, ιδιαίτερα στην περιοχή του θώρακα και της κοιλιακής χώρας.

(περίληψη) Ως έκτη του αρχίατρου Zaenker. Ακολουθεί η μετάφραση.
(μετάφραση) Ο αρχίατρος Helmut Zaenker δήλωσε ενόρκως τα παρακάτω: «Σε ορεινό δρόμο, που οδηγεί από Μάλεμε προς Νότο, εντόπισα στις 23 ή 24 Μαΐου, δεκαεπτά περίπου νεκρούς Ορεινούς Καταδρομείς. Οκτώ περίπου εξ αυτών έφεραν τραύματα από μαχαίρι στην καρδιακή χώρα και κάποιοι άλλοι στο λαιμό. Στους περισσότερους είχαν κοπεί τα αυτιά. Παρατήρησα επίσης τομές στη μύτη. Σε έναν, όπως μπορώ να θυμηθώ ήταν ανθυπολοχαγός, είχαν αφαιρέσει και τα δύο μάτια. Οι τρύπες των ματιών του ήταν εντελώς άδειες και εκεί όπου βρίσκονταν τα μάτια, διακρίνονταν μια κρούστα αίματος. Δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι οι πληγές από μαχαίρι προήλθαν αφότου έπεσαν οι άνδρες στα χέρια του εχθρού. Όλες βρίσκονταν στο ίδιο σημείο του θώρακα ή του λαιμού και είναι αδύνατο να προκλήθηκαν κατά τη διάρκεια μάχης (U 399.41).

(περίληψη) Ως έβδομη του υποδεκανέα Dombisky. Ακολουθεί η μετάφραση.
(μετάφραση) Σύμφωνα με την ένορκη κατάθεση του υποδεκανέα Dombisky, ο υποδεκανέας Brautigen τραυματίστηκε από σφαίρα στον ώμο, σε μάχη πλησίον των Χανίων στις 22 Μαΐου 1941. Νεοζηλανδοί στρατιώτες αιχμαλώτισαν τον μάρτυρα και πέντε συντρόφους αυτού, των οποίων τα πυρομαχικά είχαν τελειώσει. Ο Brautigen βρίσκονταν σε μικρή απόσταση από τον μάρτυρα και αναστέναζε εξαιτίας του τραύματός του. Ένας Νεοζηλανδός στρατιώτης έστρεψε το όπλο του εναντίον αυτού και πυροβόλησε από κοντινή απόσταση στο κεφάλι, με άμεσο θανατηφόρο αποτέλεσμα. Ο μάρτυρας και άλλοι Γερμανοί αιχμάλωτοι εξαναγκάστηκαν, έπειτα, να προχωρήσουν στην πρώτη γραμμή των Νεοζηλανδών, όπου εκτίθονταν εκεί στα πυρά των γερμανικών στρατευμάτων. Μετά από 2 ώρες περίπου οδηγήθηκαν στα μετόπισθεν. (U 433.41).

(περίληψη) Ως όγδοη του Αλεξιπτωτιστή Peters. Ακολουθεί η μετάφραση.
(μετάφραση) Στις 31 Μαΐου 1941 εντόπισε ο Αλεξιπτωτιστής Peters, στο δρόμο από το Σταθμό Πρώτων Βοηθειών του Συνάγματος προς αεροδρόμιο Ηρακλείου, έναν νεκρό νεαρό Αλεξιπτωτιστή δίπλα σε φοίνικα. Η φόρμα αυτού ήταν από το λαιμό έως τους μηρούς σκισμένη, το σώμα βαθιά χαραγμένο με μαχαίρι από την κλείδα των μηρών μέχρι τα γεννητικά όργανα και κομμένος ο παράμεσος. Στο ίδιο δέντρο βρισκόταν σταυρωμένος ένας άλλος Αλεξιπτωτιστής, φορώντας ακόμα τη στολή του. Κάποιος του είχε μπήξει χοντρά καρφιά στους καρπούς των χεριών και στις μπότες αυτού, στο ύψος των αστραγάλων. Δεν διαπιστώθηκαν άλλα τραύματα (U 548.41).

(περίληψη) Ως ένατη του δεκανέα Pauli. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο δεκανέας Pauli ανέφερε περί κακοποίησης αυτού από πολίτες οι οποίοι, κατόπιν σοβαρού τραυματισμού αυτού στον αστράγαλο, απείλησαν να τον πυροβολήσουν, τον σύλησαν και τον ανάγκασαν να διασχίσει τους δρόμους του Ηρακλείου, χτυπώντας και κλωτσώντας το τραυματισμένο του πόδι. Αναφέρει επιπλέον την κακή μεταχείριση του από νοσηλεύτριες στο νοσοκομείο Ηρακλείου (U 549.41).

(περίληψη) Ως δέκατη του δεκανέα Gentgen. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο δεκανέας Gentgen παρατήρησε στις 20 Μαΐου 1941, ότι τέσσερις ένοπλοι πολίτες πυροβόλησαν Γερμανούς Αλεξιπτωτιστές, που κρέμονταν ακόμα με τα αλεξιπτωτά τους στα δέντρα. Καθώς ο ίδιος ο μάρτυρας είχε στις 24 Μαΐου 1941 τραυματιστεί, δύο Έλληνες πολίτες αφαίρεσαν τα προσωπικά του αντικείμενα και στρατιωτικό εξοπλισμό, τον απείλησαν με το μαχαίρι του, τον κλότσησαν και τον κτύπησαν στο πρόσωπο. Οι πολίτες έφεραν γερμανικά οπλοπολυβόλα. Αργότερα, σύλησαν επίσης δύο άλλους Γερμανούς τραυματίες, τους χτύπησαν με ραβδιά και στο τέλος τους έριξαν τόσες πολλές σφαίρες, έως ότου να μην ακούγεται ο παραμικρός ήχος εξ αυτών.

Κατά τη μεταφορά του από Άγγλους στρατιώτες σε Σταθμό Πρώτων Βοηθειών, το όχημα με το σήμα του Ερυθρού Σταυρού δέχτηκε σε χωριό πυρά από πολίτες (U 552.41).

(περίληψη) Ως ενδέκατη του λοχία Hure και του υπαξιωματικού Land. Ακολουθεί η μετάφραση. **(μετάφραση)** Ο λοχίας Hure και ο υπαξιωματικός Land, μετά την απελευθέρωση αυτών από την αιχμαλωσία τους από τους Άγγλους, οι οποίοι τους συμπεριφέρθηκαν καλά, εντόπισαν, κατά τη μεταφορά τους προς το αεροδρόμιο του Μάλεμε, έναν Γερμανό Αλεξιπτωτιστή σε φαράγγι, του οποίου το κεφάλι ήταν κομμένο (U 495.41).

(περίληψη) Ως δωδέκατη του Αλεξιπτωτιστή Kotsur. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο Αλεξιπτωτιστής Kotsur βρέθηκε τραυματισμένος στην αιχμαλωσία των Άγγλων. Ζήτησε από Άγγλο στρατιώτη λίγο νερό. Ο Άγγλος του έφερε αμέσως νερό σε παγούρι το οποίο, όπως αμέσως διαπίστωσε ο μάρτυρας, ήταν αναμειγμένο με βενζίνη ή οινόπνευμα προκαλώντας του εμετό. Επίσης, άλλοι Άγγλοι στρατιώτες τον κακοποίησαν, πιάνοντας τον από το κεφάλι και τα τραυματισμένα πόδια και σέρνοντας τον κατ' αυτόν τον τρόπο σε Σταθμό Πρώτων Βοηθειών. Εκεί τον άφησαν ένα μερόνυχτο δίχως τροφή. Σε μια μάχη αργότερα με γερμανικά στρατεύματα χρησιμοποίησαν οι Άγγλοι τους νεκρούς και τραυματίες Γερμανούς ως ασπίδα προστασίας. Στο τέλος υποχώρησαν οι Άγγλοι. Κρητικοί πολίτες (νεαρά αγόρια και κορίτσια) εντόπισαν τον τραυματία μάρτυρα και τον οδήγησαν στην κατοικία τους, όπου εκεί τον περιέθαλψαν καλά, τον επίδεσαν και την επόμενη μέρα κάλεσαν Γερμανούς Ορεινούς Καταδρομείς οι οποίοι φρόντισαν για τη μεταφορά αυτού σε Σταθμό Πρώτων Βοηθειών (U 506.41).

(περίληψη) Ως δέκατη τρίτη του υποδεκανέα Rilgenfeld. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο υποδεκανέας Rilgenfeld εντόπισε, στις 30 Μαΐου 1941 πλησίον του Ρεθύμνου, 15 περίπου νεκρούς συντρόφους αυτού. Είχαν τραυματιστεί πριν λίγες ημέρες σε μάχη και έπρεπε να τους αφήσουν πίσω. Διαπίστωσε ότι ο εχθρός είχε καταφανέστατα δολοφονήσει τους ανυπεράσπιστους τραυματίες, επειδή όλα συνολικά τα σώματα των νεκρών εμφάνιζαν πολλές πληγές από μαχαίρι, τις οποίες δεν είχαν πρωτότερα (U 554.51).

(περίληψη) Ως δέκατη τέταρτη του υπαξιωματικού Steeb. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ως μέλος Ειδικής Ομάδας Ενταφιασμού, ο υπαξιωματικός Steeb του Συντάγματος Εφόδου εντόπισε, στις 24 Μαΐου 1941 βορείως του δρόμου από Μάλεμε προς Καστέλι, μεταξύ πεσόντων έναν νεκρό, ο οποίος είχε δεχτεί σφαίρα στο θώρακα, στο κεφάλι και εκτός αυτού του είχαν αφαιρέσει τα γεννητικά του όργανα. Σε τρεις άλλους νεκρούς στρατιώτες παρατήρησε ότι τα μάτια είχαν αφαιρεθεί και έφεραν επίσης σφαίρες στο κεφάλι και θώρακα. Σε ένα πτώμα ήταν η κοιλιά από τον αφαλό μέχρι την πρώτη καμπύλη των πλευρών σκισμένη (με μαχαίρι μήκους 12 έως 15 cm). Όλα τα πτώματα ήταν πρόχειρα καλυμμένα με χώμα. Όλος ο στρατιωτικός εξοπλισμός, τα προσωπικά αντικείμενα καθώς και τα διακριτικά αυτών έλειπαν. Ένα μέρος αυτών ανακαλύφθηκε αργότερα σε σπίτια στο Καστέλι.

Ο δεκανέας Mayer της ίδιας ομάδας επιβεβαιώνει την εν λόγω κατάθεση. Ο ίδιος εντόπισε επίσης πτώματα, τα οποία εκτός των δεχόμενων σφαιρών, έφεραν πληγές από μαχαίρι στο θώρακα, στην κοιλιά και στους μηρούς. Σε 2 νεκρούς μπορούσε κάποιος να διαπιστώσει ότι είχαν ασχοληθεί για την επίδεση των τραυμάτων τους και μάλιστα ο ένας με το μηρό και ο άλλος με το μπράτσο του άλλου, όταν επήλθε σε αυτούς το θανάσιμο τραύμα από σφαίρα. Επίσης διαπίστωσε ότι όλα σχεδόν τα 40 πτώματα ήταν γυμνά, μόνο λίγα ήταν με το πουκάμισο και το εσώρουχο και 2 μόνο φορούσαν τη στολή τους (U 606.41).

(περίληψη) Ως δέκατη πέμπτη του υπολοχαγού Riese. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο υπολοχαγός Riese εντόπισε δυτικά του Ηρακλείου έναν νεκρό Αλεξιπτωτιστή, του οποίου έλειπαν και τα δύο χέρια. Προηγουμένως, είχε διακρίνει ένα κομμένο χέρι στο δρόμο (U 607.41).

(περίληψη) Το επόμενο χωρίο φέρει τον τίτλο: «Κατάχρηση Γερμανικών Εμβλημάτων από Εχθρικά Στρατεύματα», παραθέτοντας στοιχεία ενόρκων καταθέσεων-ως επί το πλείστον ήδη καταγεγραμμένες στον φακ.2 και 3 του ιδίου cd-, όπως: αυτή του Litzenberg, Kandlinger, Bachmann, Rueger, Sack, Engelhardt, Ringler.

Παρακάτω καταγράφονται τεκμήρια παραβιάσεων Διεθνούς Δικαίου βάσει ενόρκων καταθέσεων, μη καταγεγραμμένων στους προαναφερόμενους φακέλους. Ως πρώτη του υπαξιωματικού Eickmann. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο υπαξιωματικός Eickmann παρατήρησε επίσης, στις 20 Μαΐου 1941, σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό σε αγγλική θέση, η οποία είχε τοποθετηθεί σε πλάγια θέση, με κατεύθυνση προς τα πάνω για να υποδηλώσει κατ' αυτόν τον τρόπο ότι είναι γερμανική θέση και να προστατεύσει την εν λόγω θέση από τη ρίψη βομβών γερμανικών Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης (U 346.41).

(περίληψη) Ως δεύτερη του υπαξιωματικού Kiessling. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο υπαξιωματικός Kiessling διέκρινε, στις 21 Μαΐου 1941 πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε, Αυστραλούς με γερμανικά κράνη οι οποίοι τοποθέτησαν σημαίες με τον Αγκυλωτό Σταυρό (U 400.41).

(περίληψη) Ως τρίτη του υποδεκανέα Brandt. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Στις 22 Μαΐου 1941 διέκρινε ο υποδεκανέας Brandt τρεις Άγγλους οι οποίοι φορούσαν γερμανικές στολές και κράνη Αλεξιπτωτιστών. Επέτρεψαν στον υποδεκανέα Brandt να πλησιάσει σε κοντινή απόσταση και κατόπιν πυροβόλησαν εναντίων αυτού και των συντρόφων του (U 346.41).

(περίληψη) Ως τρίτη του δεκανέα Kunzler. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο υποδεκανέας Sack διέκρινε επίσης, στις 20 Μαΐου 1941, σημαίες με τον Αγκυλωτό Σταυρό σε αγγλικές θέσεις οι οποίες χρησίμευαν καταφανέστατα για προστασία των συγκεκριμένων χώρων από επιθέσεις γερμανικών Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης. Αυτός και οι σύντροφοί του δέχθηκαν πυρά από τις εν λόγω θέσεις. Ο ίδιος βρήκε κατά τη διείσδυση του σε αγγλική θέση έναν νεκρό Άγγλο, ο οποίος ακόμα φόραγε στο κεφάλι γερμανικό κράνος Αλεξιπτωτιστή (U 346.41).

(περίληψη) Ως τέταρτη του υποδεκανέα Homuth. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο υποδεκανέας Homuth, που ως τραυματίας έδωσε κατάθεση στο στρατιωτικό νοσοκομείο Halberstadt, παρατήρησε παρομοίως την κάλυψη αγγλικής θέσης από σημαίες με τον Αγκυλωτό Σταυρό. Ένας Άγγλος, τον οποίο σκότωσε με χειροβομβίδα, φορούσε σακάκι Γερμανών Αλεξιπτωτιστών, αγγλικό στρατιωτικό παντελόνι, περικνημίδες και υποδήματα με κορδόνι. Φόραγε επίσης γερμανικό κράνος και δίπλα αυτού βρισκονταν γερμανικό οπλοπολυβόλο (U 372.41).

(περίληψη) Το επόμενο χωρίο φέρει τον τίτλο: «Άτακτοι», παραθέτοντας στοιχεία ενόρκων καταθέσεων-ως επί το πλείστον ήδη καταγεγραμμένες στον φακ.2 και 3 του ίδιου cd-, όπως: του Backhaus, Galle, Riess, Backhaus, Knaeble, Hoppe-Blank, Schmidleitner, Neumann, Petersen, Sinna, Brose, Klitzing, Schaefer, Wolffersdorf, Nienhaus, Perpent, Findeisen, Schiller, Loeser, Wagner, Friedland, von Bullion, Παρακάτω καταγράφονται τεκμήρια παραβιάσεων Διεθνούς Δικαίου βάσει ενόρκων καταθέσεων, μη καταγεγραμμένων στους προαναφερόμενους φακέλους. Ως πρώτη του υπαξιωματικού Hochsteiner . Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο υπαξιωματικός Hochsteiner αναφέρει στην ένορκη κατάθεση του, στις 11 Ιουλίου 1941, την παρακάτω περίπτωση σχετικά με ατάκτους: «Στις 21.5.1941 βρισκόμασταν σε μονοπάτι υψώματος, μεταξύ Χανίων και Μάλεμε. Το πρωί μας πλησίασε όχημα με τέσσερα μέλη του Συντάγματος Εφόδου Koch. Ήταν ένας σμηνιάς, ένας υπαξιωματικός και δύο ανθυποσμηνιές. Ρώτησαν εάν ο δρόμος προς τα δυτικά ήταν ελεύθερος από εχθρικές δυνάμεις. Απαντήσαμε ότι πολίτες οργανωμένοι σε συμμορίες κινήθηκαν προς την συγκεκριμένη περιοχή και έχουν βάλλει με πυρά εναντίων Γερμανών στρατιωτών. Οι άνδρες συνέχισαν παρά ταύτα την πορεία τους. Καθώς δεν είχαν επιστρέψει το απόγευμα, κατευθύνθηκα με κάποιους συντρόφους πάνω σε δύο μοτοσικλέτες προς αυτούς. Μετά από 8 περίπου χλμ εντοπίσαμε το όχημα. Βρισκόταν πλαγιά από το δρόμο. Καθώς πλησιάσαμε, δεχτήκαμε πυρά από δύο ή τρία σπίτια. Ανταποδώσαμε και συρθήκαμε έπειτα σε χωράφι με καλαμπόκια. Εκεί, βρήκαμε τον σμηνιά. Τα ρούχα του είχαν τραβηχτεί προς τα κάτω και βρισκονταν πάνω από τα πόδια του. Μια σφαίρα είχε διαπεράσει το κεφάλι του, η οποία επέφερε ξεκάθαρα τον θάνατό του. Στην περιοχή της καρδιάς έφερε 3 έως 4 μαχαιριές, που είχαν διάμετρο 2-3 cm. Είχε δεχθεί επίσης μαχαιριά, η οποία είχε εισχωρήσει στο δεξί μάτι από τη δεξιά πλευρά του κεφαλιού του και το είχε καταστρέψει. Τα γεννητικά του όργανα είχαν κατά το ήμισυ αποκοπεί.

Περίπου 30 μ. παρακάτω, πάνω σε μια πλαγιά, εντοπίσαμε τον υπαξιωματικό. Μας διηγήθηκε ότι το όχημα τους δέχτηκε πυρά από πολίτες. Μπόρεσε να καταφύγει σε ασφαλές μέρος και παρατήρησε ότι 30 περίπου πολίτες ερεύνησαν το αμάξι και την γύρω περιοχή (U 431.41).

(περίληψη) Ως δεύτερη του Σκαπανέα Beltle. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο σκαπανέας Beltle διέκρινε, το πρωί της 21. Μαΐου 1941, 25 έως 30 άνδρες, ως επί το πλείστον οπλισμένους πολίτες, μεταξύ των οποίων και κάποιους Άγγλους, εκ των οποίων ένας με στρατιωτικό σακάκι και γερμανικό κράνος (U 395.41).

(περίληψη) Ως τρίτη του λοχία Weber. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο λοχίας Weber έπρεπε να μεταφερθεί εξαιτίας τραυματισμού αυτού, στις 21 Μαΐου 1941, πλησίον του Μάλεμε, σε αεροσκάφος Ju το οποίο ήδη βρισκόταν πλησίον της επάκτιας ζώνης. Κατά την προσέγγισή του στο αεροσκάφος, δέχθηκε από το εν λόγω σκάφος αιφνιδιαστικά πυρά πολυβόλου. Διέκρινε 8 έως 10 άνδρες να διαφεύγουν, οι οποίοι ούτε φορούσαν στρατιωτική στολή ούτε έφεραν οποιαδήποτε διακριτικά. Ο χειριστής του αεροσκάφους του εξήγησε ότι οι πολίτες επιχειρήσαν να επιτεθούν στο αεροσκάφος και μπόρεσε να αμυνθεί με τη βοήθεια του πολυβόλου (U 396.41).

(περίληψη) Ως τέταρτη του Αλεξιπτωτιστή Kotzur. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Στις 20 Μαΐου 1941 διέκρινε ο αλεξιπτωτιστής Kotzur έναν άνδρα με μπλούζα μπλε χρώματος, ο οποίος τον είχε πυροβολήσει, κρυμμένος πίσω από ελιά. και παρά τη σφαίρα από πιστόλι και τη χειροβομβίδα που εκτοξεύτηκε εναντίων του, παρέμεινε ζωντανός (U 506.43).

(περίληψη) Ως πέμπτη του υποδεκανέα Hilgenfeld. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο υποδεκανέας Hilgenfeldt συνάντησε με συντρόφους του πολλούς πολίτες, που ήταν οπλισμένοι με караμπίνες, πιστόλια και εν μέρει με πολυβόλα Γερμανών Αλεξιπτωτιστών και δραστηριοποιούνταν ως ελεύθεροι σκοπευτές. Κάποιοι εξ αυτών φορούσαν επίσης γερμανικά κράνη. Αργότερα, διέκρινε γυναίκες και παιδιά που επιχειρούσαν να πλησιάσουν νεκρούς Γερμανούς, έκλεβαν το ρουχισμό αυτών και τα μικροαντικείμενα που είχαν στην κατοχή τους και κατόπιν, μετέφεραν αυτά σε θέσεις Άγγλων και Ελλήνων (U 554.41).

(περίληψη) Το επόμενο χωρίο φέρει τον τίτλο: «Επιθέσεις σε γερμανικά μεταφορικά πλοία. Πυρά προς Γερμανούς βρισκόμενους σε κίνδυνο, ενάντια στο Διεθνές Δίκαιο», παραθέτοντας στοιχεία ενόρκων καταθέσεων-ως επί το πλείστον ήδη καταγεγραμμένες στον φακ.2 και 3 του ιδίου cd-, όπως: του Henglein, Grimm, Zaremba, Stribny, Wall, Buchleitner.

Παρακάτω καταγράφονται τεκμήρια παραβιάσεων Διεθνούς Δικαίου βάσει ενόρκων καταθέσεων, μη καταγεγραμμένων στους προαναφερόμενους φακέλους. Ως πρώτη του δεκανέα Kliebisch και υποδεκανέα Hager. Ακολουθεί μετάφραση.

(μετάφραση) Ο δεκανέας Kliebisch και ο υποδεκανέας Hager ανέφεραν ενόρκως ότι κατά τη μετακίνηση τους προς Κρήτη, το σκάφος τους κανονιοβολήθηκε, τις πρώτες πρωινές ώρες της 22. Μαΐου 1941, περίπου στις 08:30, από 5 αγγλικά καταδρομικά και άλλα πλοία και έπρεπε να ριχτούν στη θάλασσα, αφού το σκάφος τους είχε υποστεί ζημιά. Και σε αυτήν επίσης την περίπτωση, τα βρετανικά πλοία έβαλλαν από απόσταση 200 έως 300 μ. εναντίων όσων βρίσκονταν στη θάλασσα και κολυμπούσαν. Δεν χρησιμοποιήθηκαν λέμβοι διάσωσης. Τα πυρά διήρκησαν 15 έως 20 λεπτά, προκαλώντας τον θάνατο πολλών συντρόφων (U 392.41).

(περίληψη) Ως δεύτερη του δεκανέα Segel. Ακολουθεί η μετάφραση.

(μετάφραση) Ο δεκανέας Segel κατέθεσε επίσης ενόρκως ότι μια γερμανική νηοπομπή δέχτηκε επίθεση από αγγλικά πλοία τη νύχτα της 20. προς 21. Μαΐου 1941, πριν την Κρήτη. Και εδώ επίσης έβαλλαν, μετά τη βύθιση των σκαφών, με στοχευόμενα πυρά, υπό το φώς των προβολέων, εναντίων όσων βρίσκονταν στο νερό, οι οποίοι σκοτώθηκαν. Και στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι χαρακτηριστικό ότι δεν διεξήχθη καμιά επιχείρηση διάσωσης από την πλευρά των αγγλικών πλοίων. Σχετικά με μια

παρόμοια περίπτωση, αναφέρει ο κομισάριος της Στρατιωτικής Αστυνομίας Eger στην ένορκη κατάθεσή του στις 8 Ιουλίου 1941 (U 553.41 και U 610.41).

(περίληψη) Καταγράφεται μια ακόμα περίπτωση παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου.

(μετάφραση) Στις 21 Μαΐου 1941 και κατά τις 23:00, τα σκάφη «S 12» και «S 107» δέχθηκαν επίθεση. Το «S 107» βυθίστηκε από εμβολισμό. Το «S 12» δεν ήταν σε θέση να προβεί σε ελιγμούς. Παρόλα αυτά, οι αγγλικές δυνάμεις έβαλλαν με πυροβόλα και πολυβόλα από κοντινή απόσταση. Στο κατάστρωμα υπήρχαν πολλοί νεκροί και τραυματίες. Δύο λαστιχένιες λέμβοι με τραυματίες ρίχτηκαν στη θάλασσα. Αυτές και όσοι κολυμπούσαν ήδη στη θάλασσα και καλούσαν δυνατά για βοήθεια, δέχθηκαν πυρά πολυβόλων και πυροβόλων 4 cm. Οι εκκλήσεις για βοήθεια σταμάτησαν μόνο όταν όσοι βρίσκονταν στη θάλασσα είχαν χτυπηθεί από τα πυρά. Και στην περίπτωση αυτή δεν σημειώθηκε από την πλευρά του εχθρού καμία απολύτως προσπάθεια διάσωσής αυτών (U 611.41).

Η σκιαγραφημένη, στις προαναφερόμενες περιπτώσεις, στάση των Άγγλων διοικητών απέναντι στους ναυαγούς και στους κολυμπώντας στη θάλασσα ανυπεράσπιστους εχθρούς, χαρακτηρίζεται ιδιαίτερος από το γεγονός, ότι δεν υπήρξε καμία απολύτως επιχείρηση διάσωσης αυτών των ανυπεράσπιστων πληρωμάτων. Η αντίληψη των αρχηγών των αγγλικών μοιρών, οι οποίοι ήταν καταφανέστατα συνυπεύθυνοι για τον θάνατο των ανυπεράσπιστων ναυτών και στρατιωτών, δεν διαφέρει ουσιαστικά από τη στάση του διοικητή αγγλικού υποβρυχίου, που είχε βυθίσει το μηχανοκίνητο καΐκι «Αγία Παρασκευή», στις 12 Μαΐου 1941 και το οποίο επέτρεψε στο ελληνικό πλήρωμα και τους ναύτες να επιβιβαστούν σε σωστική λέμβο και κατόπιν έστρεψε τα κοντινής απόστασης πυρά του προς τους βρισκόμενους στο βυθιζόμενο σκάφος Γερμανούς αξιωματικούς και τρεις άλλους Γερμανούς στρατιώτες, έως ότου όσοι κολυμπούσαν να χτυπηθούν και να βυθιστούν στο νερό.

Η συμπεριφορά των Άγγλων επικεφαλής στο πλαίσιο των επιθέσεων εναντίων των γερμανικών μεταγωγικών πλοίων κατά την πορεία αυτών προς την Κρήτη, ξυπνάει επίσης αναμνήσεις από το Νάρβικ και από την τότε ανελέητη εξόντωση των πληρωμάτων των βυθισμένων γερμανικών αντιτορπιλικών, κυρίως του αντιτορπιλικού «Erich Giese». Και στη συγκεκριμένη περίπτωση ρίχτηκαν πυρά εναντίων των ανυπεράσπιστων στη θάλασσα ναυτών από πολυβόλα και πυροβόλα 4 cm. Εν αντιθέσει, το πλήρωμα του εν λόγω γερμανικού αντιτορπιλικού διέσωσε 3 ημέρες πριν, στις 10 Απριλίου 1941, με κίνδυνο της ζωής του, τους ανυπεράσπιστους ναύτες του βυθιζόμενου αγγλικού αντιτορπιλικού «Hunter», που έπλεαν στη θάλασσα και τους οδήγησαν στο κατάστρωμα του «Erich Giese». Ένας εκ των Άγγλων αιχμαλώτων, ονόματι Harry Clark, ανέφερε μετά τη διάσωση αυτού, στις 10 Απριλίου 1940, σε μέλος του πληρώματος του «Erich Giese», ότι ήταν έκπληκτος που οι Γερμανοί τον είχαν διασώσει, επειδή οι Άγγλοι, είχαν λάβει διαταγή να μην προχωρήσουν σε καμία διάσωση (U 2344.40).

Από τα πυρά εναντίων Γερμανών ναυτών κατά τη βύθιση του αντιτορπιλικού «Erich Giese», τη δολοφονία 4 μελών του γερμανικού στρατού στο μηχανοκίνητο καΐκι «Αγία Παρασκευή», μέχρι τον ανηλεή, με πανομοιότυπο τρόπο, πολυβολισμό όλων των βρισκόμενων στη θάλασσα Γερμανών ναυτών και στρατιωτών κατά τη μετακίνηση αυτών προς Κρήτη, πυκνώνει ολοένα και περισσότερο η αλυσίδα των αποδεικτικών στοιχείων για διατασσόμενη απαγόρευση κάθε επιχείρησης διάσωσης.

Σελίδες 127-128 (περίληψη)

Απόρρητο στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Στρατού προς υπουργείο Εξωτερικών, με ημερομηνία 20.8.1941.

Αφορά στην αποστολή πρακτικών της υπηρεσίας Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου αναφορικά με «παραβιάσεις Διεθνούς Δικαίου εκ των εχθρικών δυνάμεων κατά τη γερμανική επιχείρηση στην Κρήτη», τονίζοντας το απόρρητο αυτών, την ενδουπηρεσιακή χρήση και την περιορισμένη δυνατότητα πρόσβασης.

Σελίδες 129-132 (περίληψη)

Κατάθεση σε στενόγραφη μορφή του ανθυποσημνία Rumpf, 7ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπρωτιστών, με ημερομηνία 13.8. 1941.

Σελίδες 133-150 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 12.8.1941.

Αφορά στην αποστολή ενόρκων καταθέσεων στο πλαίσιο παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου κατά τη γερμανική απόβαση στην Κρήτη.

Η πρώτη-σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του Σκαπανέα Eugen Perpent, 21 ετών, 1ου λόχου 3ου τάγματος Σκαπανέων. Φέρει την ημερομηνία 27.5.1941. (βλφ φακ.2).

Η δεύτερη-σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του υπαξιωματικού Adolf Konrad, 22 ετών, 3ου τάγματος 1ου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 27.5.1941.

(μετάφραση) Στις 20.5.1941 παρατήρησα ότι 2 Άγγλοι πυροβόλησαν, πιθανότατα με οπλοπολυβόλο και από απόσταση το πολύ 3-4 μ., πλησίον ενός χωριού μεταξύ του αεροδρομίου και των Χανίων, 2 συντρόφους του Συντάγματος Εφόδου, οι οποίοι βρίσκονταν τραυματισμένοι στο έδαφος. Οι σύντροφοι ανασηκώθηκαν κάπως καθώς πλησίαζαν οι Άγγλοι και σήκωσαν κατόπιν εντολής αυτών ψηλά τα χέρια. Δέχτηκαν αμέσως πυρά. Σύρθηκα προς την πλευρά των συντρόφων μου και πυροβόλησα με το πιστόλι μου εναντίον των Άγγλων, ρίχνοντας επίσης χειροβομβίδες. Αυτοί απομακρύνθηκαν κατόπιν, ρίχνοντας επίσης χειροβομβίδες προς την πλευρά μας. Εξερράγησαν σε απόσταση περίπου 10 μ., χωρίς ωστόσο να χτυπηθεί κάποιος από εμάς. Οι 2 σύντροφοί μου είχαν, όπως διαπίστωσα, δεχθεί σφαίρες στο θώρακα. Ο ένας εξέπνευσε περίπου μισή ώρα αργότερα, ο άλλος τη νύχτα που ακολούθησε.

Σελίδες 151-153 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο της 7ης Μεραρχίας Αεροπορίας, με ημερομηνία 31.7.1941.

Ένορκη κατάθεση του υπαξιωματικού Herbert Kerst, 20 ετών, 14ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπρωτιστών. Αφορά στην παραβίαση Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από Βρετανούς και Έλληνες στρατιώτες εναντίον Γερμανών Αλεξιπρωτιστών.

(μετάφραση) Στις 20.5.1941 ρίχθηκα με αλεξιπρωτο 12 περίπου χλμ ανατολικά της περιοχής του Ηρακλείου (Κρήτη). Μετά την προσεδάφιση δεχθήκαμε πυρά από αγρότες, οι οποίοι απασχολούνταν μαζί με άλλους συναδέλφους αυτών στα χωράφια. Παρατήρησα ότι ένας γεωργός πυροβόλησε εναντίον μας δύο φορές. Ωστόσο, οι σφαίρες δεν βρήκαν στόχο. Επειδή είχαμε την εντολή προς άμεση συγκέντρωση, δεν ανταποδώσαμε τα πυρά, αλλά προχωρήσαμε στη διατεταγμένη θέση. Ο ίδιος δεν αντιλήφθηκα πυρά από πολίτες, κατά τη διάρκεια των εν συνεχεία εχθροπραξιών.

Στις 2 Ιουνίου 1941 μετέβην με τον υπαξιωματικό Kramkowski, τον υπαξιωματικό Laudisch και τον ανθυποσημνία Haug (όλοι του λόχου μου) σε προάστιο του Ηρακλείου. Επειδή έπρεπε να τελειώσω το σχέδιο χαρακώματος, ψάχναμε για χαρακώματα μεταξύ αεροδρομίου και στρατοπέδου. Σε απόσταση 500 μ. από το

αεροδρόμιο περάσαμε δίπλα από έναν τοίχο, όπου όπισθεν αυτού βρίσκονταν τα πρώτα σπίτια της πόλης. Αρχικά, διακρίναμε δύο κράνη Αλεξιπτωτιστών πίσω από έναν τοίχο. Επειδή αντιληφθήκαμε οσμή αποσύνθεσης, κατευθυνθήκαμε προς το μέρος όπου προερχόταν και φτάσαμε σε ένα σωρό από πέτρες με ύψος 1,20 περίπου μ. Επειδή η οσμή πτώματος προέρχονταν από το συγκεκριμένο σημείο, απλωθήκαμε ο ένας δίπλα στον άλλο. Εκεί, ανακαλύψαμε σε πολύ ψηλό σημείο ένα σιδερένιο γάντζο, καθώς και ένα τηγάνι, το οποίο, όπως και ο γάντζος, ήταν λερωμένο από αίμα. Δίπλα στο σωρό διακρίναμε δέρμα κρανίου με το τριχωτό μέρος. Το δέρμα είχε σκούρα κόκκινα μαλλιά. Αφότου εντοπίσαμε και μετακινήσαμε το πτώμα, διαπιστώσαμε ότι επρόκειτο για το πτώμα Γερμανού Αλεξιπτωτιστή το οποίο έφερε ακόμα το σακάκι και το παντελόνι ρίψης. Επειδή έλειπε το δέρμα της κεφαλής, συνειδητοποιήσαμε ότι το δέρμα που ανακαλύψαμε, ανήκε ξεκάθαρα σε αυτόν. Το κρανίο έφερε μεγάλης διαμέτρου τρύπα, η οποία θα μπορούσε να είχε προέλθει από χτύπημα με βαρύ αντικείμενο. Για σφαίρα ήταν το άνοιγμα πολύ μεγάλο. Επίσης, ένα θραύσμα χειροβομβίδας δεν θα μπορούσε να επιφέρει το συγκεκριμένο τραύμα. Έλειπαν τέσσερα δάχτυλα του δεξιού χεριού. Ήταν κομμένα μέχρι την μέση. Κάποιος μπορούσε να το διακρίνει από την επίπεδη τομή. Την επόμενη μέρα θάψαμε το πτώμα, αφού πήραμε μαζί μας τη μεταλλική στρατιωτική του ταυτότητα του. Παραδόθηκε στο Σύνταγμα. Όπως αργότερα πληροφορηθήκαμε, ο νεκρός Αλεξιπτωτιστής ανήκε στο Τάγμα Α/Α Πολυβόλων.

Σελίδες 154-176 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατιωτικό δικαστήριο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 12.8.1941.

Αφορά στην αποστολή ενόρκων καταθέσεων στο πλαίσιο παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου κατά τη γερμανική απόβαση στην Κρήτη (βλπ σ.133-150)

Η πρώτη του επισμηνία Walter Rasch, 31 ετών, επιτελείο 2ου τάγματος 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 31.7.1941

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 21.5.1941 βρισκόμουν ανατολικά του Μετώπου Ηρακλείου προς Ηράκλειο. Πίσω μου διέκρινα 3 άοπλους συντρόφους, οι οποίοι κουβαλούσαν νερό. Περικυκλώθηκαν-το είδα με τα κιάλια μου από απόσταση 250 περίπου μ.- από 6 έως 8 οπλισμένους πολίτες σε θερισμένο χωράφι σιτηρών και έπρεπε να παραδοθούν. Εφόρμησαν εναντίων των ανδρών και τους αφαίρεσαν τα αντικείμενα αξίας. Αφότου συνέβη αυτό, τους χτύπησαν με τα κοντάκια των όπλων τους, με αποτέλεσμα να πέσουν στο έδαφος και να παραμείνουν εκεί. Πυροβόλησα με άλλους συντρόφους μου, κατόπιν, προς το χωράφι. Οι πολίτες έτρεξαν τότε να καλυφθούν και εξαφανίσθηκαν.

Αργότερα άκουσα ότι βρίσκονταν υπό τις διαταγές ενός παπά από τα παρακείμενα χωριά. Αυτός εντοπίστηκε αργότερα και εκτελέστηκε.

Η δεύτερη του ανθυποσμηνία Wilhelm Wuermsler, 18 ετών, 13ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 31.7.1941

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.1941 προελάσαμε από δυτικά προς την πόλη του Ηρακλείου. Τη συγκεκριμένη ημέρα και καθόλη τη διάρκεια όλων των εχθροπραξιών διέκρινα, κατ' επανάληψη, ένοπλους πολίτες στην πλευρά του εχθρού. Ένα μέρος αυτών μαχόταν αυτόνομα ως ελεύθεροι σκοπευτές, ένα άλλο σε ομάδες μαζί με στρατιώτες του εχθρού.

Στις 21.5.1941 εισβάλλαμε στην πόλη του Ηρακλείου. Από απόσταση 100-150 μ. περίπου εντόπισα έναν Αλεξιπτωτιστή να κρέμεται σε ξύλινη καμπυλωτή πόρτα, που στηριζόταν σε γάντζους. Τα δύο του χέρια εκτείνονταν προς τα πάνω και το κεφάλι είχε

ακουμπήσει στο στήθος του. Τα πόδια του ήταν ενωμένα, με μισό μ. περίπου απόσταση από το έδαφος. Από τη συγκεκριμένη στάση του σώματος συμπεράνα ότι ο άνδρας αυτός ήταν καρφωμένος στην πόρτα.

Μετά το πέρας των εχθροπραξιών ανακάλυψα, κατά τη συγκέντρωση των αλεξιπτωτών, δύο νεκρούς Αλεξιπτωτιστές σε ένα σπίτι. Δεν είχαν ακόμα περιέλθει σε προχωρημένο βαθμό αποσύνθεσης. Ο ένας βρισκόταν στον σκελετό κλίνης, ο άλλος κάτω από το τραπέζι. Στον πρώτο δεν διαπίστωσα κάποια μεταβολή, ενώ στον δεύτερο έλειπαν τα μάτια. Συμπεραίνω εκ τούτου ότι είχαν τρυπηθεί. Στο πρόσωπο διαπιστώνονταν και άλλα τραύματα. Δεν πιστεύω μεν ότι επρόκειτο για προκαλούμενα από σφαίρα τραύματα, αλλά αυτό δεν μπορεί τελείως να αποκλειστεί.

Η τρίτη του αρχίατρου Karl Langemayer, 33 ετών, 2ου λόχου Υγειονομικού Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 29.7.1941

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά την προέλασή μας από τα δυτικά προς Ηράκλειο, διέκρινα, επανειλημμένως, στην πλευρά του εχθρού ένοπλους πολίτες, οι οποίοι συμμετείχαν στις εχθροπραξίες. Επιπλέον, παρατήρησα με τα κιάλια μου πως οι Άγγλοι στρατιώτες άλλαζαν ρούχα, φορώντας αυτά των Γερμανών Αλεξιπτωτιστών, γερμανικά κράνη, τις φόρμες και τα παντελόνια τους. Εξαιτίας της συγκεκριμένης τακτικής, θα μπορούσε να δημιουργηθεί μεγάλου βαθμού σύγχυση.

Το παρακάτω συμβάν μου φαίνεται άξιο αναφοράς: 1 Άγγλος λοχαγός και 2 στρατιώτες σήκωσαν ψηλά τα χέρια κατόπιν πυρών με οπλοπολυβόλα. Καθώς προχωρήσαμε προς αυτούς, υποχώρησε ο εχθρός στις θέσεις του και άνοιξε εναντίων μας πυρ.

Στις 20.5.1941 σκοτώθηκε ο βοηθός ιατρού Lutz μπροστά από τη Δυτική Πύλη του Ηρακλείου. Έπρεπε να υποχωρήσουμε και δεν μπορούσαμε να τον μεταφέρουμε. Στις 22.5.1941 προελάσαμε εκ νέου και τον εντόπισα εντελώς συλημένο. Φορούσε μόνο το σακάκι του και ένα κοντό εσώρουχο, αλλά δεν είχε καθόλου πάνω του αντικείμενα αξίας. Και τα δύο του μάτια ήταν τρυπημένα. Περίπου κάτω από το ύψος των κροτάφων, στη θέση όπου είχε δεχτεί σφαίρα, υπήρχε στο αριστερό του μάγουλο τομή σε σχήμα σταυρού, μήκους 6 περίπου cm. Στην τομή είχε σφηνωθεί πέτρα, στο μέγεθος περίπου ενός καρυδιού. Περίπου 200 μ. δυτικά της Δυτικής Πύλης του Ηρακλείου, βρισκόταν το πτώμα ενός λοχία, πάνω στο δρόμο. Και τα δύο του χέρια ήταν κομμένα στο ύψος των καρπών, υποθέτω με μαχαίρι. Δεν τα εντόπισα.

Η τέταρτη-σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή- του σημηνία Erwin Jost, 25 ετών, 14ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 31.7.1941

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.1941 έπεσα με αλεξίπτωτο μαζί με το λόχο μου δυτικά της πόλης του Ηρακλείου. Παρατήρησα ότι ο ανδρικός πληθυσμός συμμετείχε στις μάχες, καθόλη τη διάρκεια των εχθροπραξιών. Απ' όσο μπόρεσα να διακρίνω, ήταν εξοπλισμένοι με τυφέκια, εν μέρει με δικά μας, τα οποία προφανώς πήραν από ριγμένα στο νησί τα κιβώτια. Εντόπισα τόσο μεμονωμένα άτομα όσο και ομάδες, αποτελούμενες από 7 έως 8 περίπου πολίτες, οι οποίες μας επιτίθονταν. Δεν φορούσαν διακριτικά ή στρατιωτικές στολές, που θα τους κατάτασσαν σε μέλη ελληνικών τακτικών στρατευμάτων.

Το σούρουπο της 22.5.1941 τοποθετήθηκα ως φρουρός, σε γέφυρα στο δρόμο που οδηγούσε στη Δυτική Πύλη της πόλης του Ηρακλείου. Τα χαράματα έφτασαν 7 περίπου πολίτες κατά μήκος του δρόμου, οι οποίοι είχαν καταφανέστατα συλήσει τους νεκρούς και τραυματισμένους άνδρες μας. Φορούσαν κράνη και έφεραν μαζί τους καλυμμένα με αίμα κοφτερά μαχαίρια και πιστόλια. Εκτός τούτου, είχαν πάνω τους γερμανικά πυρομαχικά. Όταν τους φώναξα και συνειδητοποίησαν ότι απέναντί τους βρίσκονταν γερμανικά στρατεύματα, μπορούσε κάποιος να διακρίνει τον ήχο των ριγμένων στο

έδαφος αντικειμένων, που κουβαλούσαν μαζί τους. Τους αιχμαλωτίσαμε και τους καταστήσαμε ακίνδυνους για εμάς.

Το απόγευμα της 21.5.1941, καθώς η διμοιρία μας προέλασε στο δρόμο, που οδηγούσε στη Δυτική Πύλη της πόλης του Ηρακλείου, προς εκδήλωση επίθεσης, παρουσιάστηκε σε μένα στο δρόμο, 2 περίπου χλμ απόσταση από τη Δυτική Πύλη, η ακόλουθη εικόνα:

Ένας υποσμηνίας των Αλεξιπτωτιστών βρισκόταν πλαγίως στο δρόμο, ο μισός με την πλάτη, ο άλλος μισός με τον αριστερό του ώμο. Και τα δύο του χέρια ήταν κομμένα, και μάλιστα στο ύψος των βραχιόνων με αιχμηρό ξεκάθαρα αντικείμενο. Στην αριστερή πλευρά της κεφαλής είχε μεγάλη πληγή. Δεν μπορώ να πω εάν είχε προκληθεί από σφαίρα. Το πρόσωπό του ήταν πρησμένο και έφερε πολλούς μεγάλους μπλε χρώματος μώλωπες. Φαινόταν να είχε δεχτεί πολλά χτυπήματα με ραβδί. Δεν μπορώ να αναφέρω εάν ο νεκρός υποσμηνίας είχε επίσης δεχτεί σφαίρα, επειδή δεν τον εξέτασα.

Μια ημέρα αργότερα, σε μια εκ νέου επίθεση εναντίων της πόλης, διέκρινα σε πολύ κοντινή απόσταση από τη Δυτική Πύλη, έναν νεκρό αξιωματικό Υγειονομικού (υπίατρος ή ιατρός Επιτελείου), σε χωράφι 100 έως 200 μ. βορείως της πόλης. Τον κοίταξα φευγαλέα και παρατήρησα ότι του είχαν τρυπήσει τα μάτια. Δεν μπορώ να δώσω περισσότερα στοιχεία επί αυτού, επειδή έφυγα αμέσως. Ένας αριθμός στρατιωτών βρισκόταν γύρω από τον νεκρό. Δεν μου είναι γνωστά τα ονόματά τους.

Η πέμπτη του υπαξιωματικού Bruno Kramkowski, 22 ετών, 14ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 31.7.1941

(μετάφραση) Προσεδαφίστηκα στις 20.5.1941, ανατολικά του Ηρακλείου Κρήτης. Στις 21.5.1941, καθώς κινούμασταν ο ένας πίσω από τον άλλο με δυτική κατεύθυνση προς το αεροδρόμιο Ηρακλείου, μας συνάντησαν ορισμένοι πολίτες με αγγλικές καραμπίνες. Όταν ζητήσαμε πολλαπλώς και με επιτακτικό ύφος να ρίξουν τα όπλα τους στη θάλασσα, ακολούθησαν την απαίτηση αυτή. Κανείς εξ αυτών δεν έκανε χρήση του όπλου του εναντίων μας.

Από τα παρακείμενα υψώματα ρίχνονταν διαρκώς σφαίρες εναντίων μας. Ήμασταν της άποψης ότι έπρεπε να ήταν πολίτες, επειδή δεν είχαμε δει ως τώρα Άγγλους στρατιώτες. Δεν αιχμαλωτίσαμε κανέναν εξ αυτών.

Μετά την Πεντηκοστή, κατά την άποψη μου ήταν η 6. Ιουνίου, μετέβηκα με τον υπαξιωματικό Kerst προς αναζήτηση σχεδίου για την κατασκευή χαρακώματος. Στο νοτιοανατολικό τμήμα του Ηρακλείου, πλησίον του στρατοπέδου, αντιληφθήκαμε έντονη μυρωδιά πτώματος. Όταν προχωρήσαμε προς τα εκεί, φτάσαμε κοντά σε κοτέτσι, εκεί όπου βρίσκονταν επίσης δυο σκισμένες φόρμες, ανάμεσα σε δύο πέτρινους τοίχους, πάνω σε σωρό από χαλίκια και βότσαλα. Παραδίπλα βρισκόταν ένας γάντζος. Όταν παραμερίσαμε τα βότσαλα, διακρίναμε έναν Γερμανό στρατιώτη μπρούμυτα, φορώντας τη φόρμα του. Παρατηρήσαμε ότι στο δεξί του χέρι ήταν τέσσερα δάκτυλα κομμένα επίπεδα, περίπου στο ύψος της μεσαίας κλείδωσης. Κατά την άποψή μας, το συγκεκριμένο τραύμα δεν μπορούσε σε καμιά περίπτωση να είχε προέλθει από πυροβολισμό. Ήμασταν πεπεισμένοι για αυτό, επειδή διακρίναμε, έπειτα, στο κεφάλι φρικιαστικούς ακρωτηριασμούς. Ήταν καλυμμένο με σακί. Όταν το αφαιρέσαμε, παρατηρήσαμε ότι το πρόσωπο ήταν πάνω από το δεξί μάτι συνθλιμμένο στο μέγεθος περίπου μιας παλάμης. Εκτός τούτου, το δέρμα είχε αφαιρεθεί σχεδόν μέχρι το πίσω μέρος της κεφαλής. Το δέρμα της κεφαλής βρισκόταν δίπλα στο πτώμα. Δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά εάν είχε αφαιρεθεί πριν τη σύνθλιψη του κρανίου. Είχε όμως ξεκάθαρα αφαιρεθεί, επειδή βρισκόταν παραδίπλα. Η σύνθλιψη του κρανίου πραγματοποιήθηκε ξεκάθαρα ή με τον σιδερένιο γάντζο ή με ένα βαρύ σιδερένιο τηγάνι, το οποίο βρισκόταν δίπλα στο πτώμα και είχε ίχνη από αίμα και μαλλιά. Δεν θυμάμαι πλέον σήμερα, εάν υπήρχαν στον γάντζο ίχνη αίματος, Το πτώμα είχε πάνω

του τη φόρμα. Δεν την αφαιρέσαμε και εξαιτίας αυτού δεν μπορέσαμε να διαπιστώσουμε εάν έφερε άλλα τραύματα. Αναφέραμε στον επικεφαλής μας σχετικά με το εύρημα. Απ' όσο γνωρίζω, το πτώμα θάφτηκε την επόμενη ημέρα. Δεν γνωρίζω, εάν προηγουμένως εξακριβώθηκε η ταυτότητά αυτού.

Κατά τα άλλα, δεν διέκρινα προσωπικά άλλες περιπτώσεις κακοποίησης συντρόφων μου, αλλά άκουσα από συζητήσεις ότι πραγματοποιήθηκαν σταυρώσεις, αφαίρεση ματιών και διάφορα άλλα.

Η έκτη του υποσημνία Werner Weinholtz, 20 ετών, 13ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 31.7.1941

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 21.5.1941 προήλασε η μονάδα μας προς την πόλη του Ηρακλείου. Σε μια πάροδο εντόπισα, σε πόρτα οικίας, έναν Αλεξιπτωτιστή. Φορούσε ακόμα τη στολή του, μόνο ο θώρακας ήταν ακάλυπτος. Διακρίνονταν εκεί μια μεγάλη κηλίδα αίματος. Το κεφάλι έπεφτε στο στήθος. Στην κορυφή της κεφαλής υπήρχε μια χάσκουσα μεγάλη πληγή. Τα χέρια του ήταν εκτεινόμενα προς τα πάνω, καρφωμένα το καθένα στην πόρτα με ένα καρφί. Τα πόδια κρεμόντουσαν προς τα κάτω. Δεν πρόσεξα εάν ήταν δεμένα ή καρφωμένα. Είχα την εντύπωση ότι ο στρατιώτης καρφώθηκε μετά τον θάνατό του. Το συμπεραίνω, επειδή η έκφραση του προσώπου του δεν είχε αλλάξει

Στις 29.5.1941 μου έδειξε ο υπαξιωματικός Ost του λόχου μου έναν νεκρό Αλεξιπτωτιστή, δυτικά του Ηρακλείου. Φορούσε το εσώρουχο του, τις περικνημίδες και το πουκάμισό του. Το γεννητικό του όργανο ήταν κατά το ήμισυ αφαιρεμένο.

Σελίδες 177-181 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο 7ης Μεραρχίας Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 18.8.1941.

με ημερομηνία 31.7.1941.

Ένορκη κατάθεση του υποσημνία Rumpf, 21 ετών, 7ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Αφορά στην παραβίαση Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από Βρετανούς και Έλληνες στρατιώτες εναντίων Γερμανών Αλεξιπτωτιστών.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 25 Μαΐου 1941 πραγματοποίησε ο Λόχος Klein μαζί με Ορεινούς Καταδρομείς και λόχους του Συντάγματος Εφόδου, κατά το βράδυ, έφοδο εναντίων των υψωμάτων του Γαλατά, πριν την πόλη των Χανίων. Στις 19:00 περίπου βρίσκονταν μαζί με έναν αλпинιστή και κάποιους άλλους συντρόφους πριν το χωριό Γαλατάς. Σε απόσταση 60 μ. διέκρινα στα περίχωρα του χωριού έναν Αλεξιπτωτιστή, τον οποίο αιχμαλώτισαν 2 στρατιώτες αλώβητο. Δεν γνωρίζω εάν ήταν Έλληνες ή Άγγλοι, επειδή φορούσαν στολές παραλλαγής. Στην ομάδα αυτή προστέθηκαν 10 περίπου πολίτες. Ο ένας εκ των δύο στρατιωτών στάθηκε μπροστά από τον αλпинιστή, που είχε ακινητοποιηθεί από τον άλλον στρατιώτη και έναν πολίτη. Ο στρατιώτης έκοψε, υπό τον ευφημισμό των πολιτών, τη γλώσσα και το αριστερό του αυτί. Ένας βρισκόμενος δίπλα σε μένα αλпинιστής πυροβόλησε με καραμπίνα τον δράστη. Εγώ ο ίδιος έβγαλα το οπλοπολυβόλο μου, που αχρηστεύτηκε ωστόσο την ίδια στιγμή από δύο σφαίρες. Η αριστερή μας πτέρυγα έμεινε πίσω και δεχθήκαμε επίθεση εξ αριστερών. Τρεις στεκόμενοι δίπλα μου Αλεξιπτωτιστές σκοτώθηκαν από μια ριπή πολυβόλου. Εγώ ο ίδιος δέχθηκα σφαίρα στο πόδι. Επειδή ερχόντουσαν από τα δεξιά αγγλικά τεθωρακισμένα, σύρθηκα σε χωράφι με καλαμπόκι. Λίγο πριν τα μεσάνυχτα μεταφέρθηκα από συντρόφους μου στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών και εξαιτίας αυτού ήταν σε μένα αδύνατο να φροντίσω για τη σωτηρία του ακρωτηριασμένου αλпинιστή.

Σελίδες 182-224 (περίληψη)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατοδικείο 12ης Στρατιάς προς την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού και Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 6.6.1941.

Αφορά στην αποστολή ιδιόχειρων ενόρκων καταθέσεων (ήδη επεξεργασμένων στο εν λόγω CD), αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εις βάρος Γερμανών στρατιωτών στην Κρήτη.

Σελίδες 225-227 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Πληροφοριών περί Απωλειών και Αιχμαλώτων Πολέμου προς νομικό τμήμα της υπηρεσίας Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 20.8.1941.

Αναφορά σχετικά με τον ανθυποσηναγό Alfred Bobach, 31 ετών.

(μετάφραση) Ο 2ος λόχος έπρεπε μαζί με άλλες ομάδες να μετακινηθεί μέσω θαλάσσης στην Κρήτη. Το πλοίο, στο οποίο επέβαινε ο λόχος, έμεινε πίσω λόγω μηχανικής βλάβης. Τις πρωινές ώρες της 22.5 περικυκλώθηκε από 6 αγγλικά πολεμικά πλοία. Δεν υπήρχε η οποιαδήποτε πιθανότητα αντίστασης ή διαφυγής. Υψώθηκε η άσπρη σημαία. Παρόλα ταύτα, ένα καταδρομικό επιτέθηκε από κοντινή απόσταση. Λόγω της απόλυτης στρατιωτικής υπεροχής ήταν οι συνέπειες τρομακτικές. Η πρώτη οβίδα βρήκε θανάσιμα τον βρισκόμενο στη γέφυρα διοίκησης του πλοίου υπολοχαγό Wurzer. Ο σύντροφος και φίλος του, ανθυποσηναγός Bobach βρίσκονταν δίπλα του. Από την χρονική αυτή στιγμή και έπειτα χάθηκε κάθε ίχνος του. Εναντίον όσων βρίσκονταν στη θάλασσα- εν μέρει τραυματίες- εξαιτίας της βύθισης του πλοίου, ρίχθηκαν πυρά πολυβόλου. Δεν παρατηρήθηκε η οποιαδήποτε επιχείρηση διάσωσης αυτών από τους Άγγλους.

Σελίδες 228-250 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 27.8.1941.

Αφορά στην αποστολή ενόρκων καταθέσεων στο πλαίσιο παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου κατά τη γερμανική απόβαση στην Κρήτη.

Η πρώτη του ανθυποσηναγία Theodor van den Berg, 19 ετών, 7ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 25.8.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 22 Μαΐου πήγα μαζί με τον ανθυποσηναγία Persigehl και κάποιους άλλους συντρόφους να μεταφέρω πυρομαχικά. Εξαιτίας αυτού περάσαμε μέσα από ένα μικρό χωριό, μεταξύ Χανίων και Μάλεμε. Σε ένα σπίτι κείτονταν νεκρός ένας Αλεξιπτωτιστής Υγειονομικού, φέροντας τομή στο λαιμό του. Μπροστά από αυτό βρίσκονταν παρομοίως 5 έως 6 νεκροί Αλεξιπτωτιστές του ίδιου σώματος. Σ' ένα εκ των πτωμάτων είχαν τρυπηθεί τα μάτια, σε κάποιο άλλο είχαν κοπεί οι αρτηρίες.

Κατά τον ενταφιασμό νεκρών συντρόφων μου, μετά το πέρας των εχθροπραξιών, διέκρινα ένα πτώμα, του οποίου τα μπράτσα είχαν δεθεί στο ύψος των ώμων με σκοινί αλεξιπτώτου. Το πτώμα στηριζόταν σε δέντρο με το κεφάλι ριγμένο προς τα εμπρός. Το δέρμα του κρανίου του είχε κατά το μεγαλύτερο μέρος αφαιρεθεί. Επειδή ο άνδρας ήταν δεμένος, συμπέρανα ότι του είχαν σπάσει το κρανίο. Δεν μπόρεσα εξαιτίας προχωρημένης αποσύνθεσης να διαπιστώσω εάν υπήρχαν τραύματα από σφαίρες. Από την στρατιωτική ταυτότητα, που είχε μαζί του ο νεκρός, επρόκειτο για τον ανθυποσηναγία Gess του 10ου λόχου Συντάγματος Εφόδου.

Η δεύτερη του ανθυποσμηνία Kurt Greschke, 21 ετών, 6ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 25.8.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Το απόγευμα της 20. Μαΐου παρατήρησα, λίγο πριν την αιχμαλωσία μου, από απόσταση 150 περίπου μ., ότι ένας Αλεξιπρωτιστής φορώντας μόνο πουκάμισο και παντελόνι, καταδιώκονταν από κάμποσους πολίτες στο δρόμο προς Καστέλι. Έφερε τραύμα στο μπράτσο και κρατούσε με το ένα χέρι την κοιλιά. Όταν τον έφτασαν οι πολίτες, τον χτύπησαν πολλές φορές με ραβδιά, έως ότου πέσει στο έδαφος. Κάθε φορά που σηκώνόταν όρθιος, τον χτυπούσαν εκ νέου. Οι δράστες ήταν άνδρες μεγάλης ηλικίας, με πολιτικά. Τι συνέβη αργότερα, δεν το γνωρίζω, επειδή έπρεπε να εγκαταλείψω, τη στιγμή αυτή, τη θέση μου. Δεν γνωρίζω ποιός ήταν αυτός, που υπέστη αυτήν την κακοποίηση, υποθέτω όμως ότι ήταν ο σμηνίας Heydebreck, επειδή άκουσα από συντρόφους μου ότι κακοποιήθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο.

Η τρίτη του υποσμηνία Martin Premm, 23 ετών, 10ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 25.8.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Αμέσως μετά την πτώση μου με αλεξιπτώτο, στις 20 Μαΐου, συνάντησα, κατά την προέλαση, 4 τραυματίες συντρόφους, οι οποίοι επιδένονταν μεταξύ τους. Για καλύτερη κάλυψη μετακινήθηκα σε μια μικρή κοιλάδα, κάτω εκεί όπου βρίσκονταν οι εν λόγω άνδρες. Από το σημείο αυτό παρατήρησα ότι 3 Κρητικοί πολίτες και 1 Άγγλος στρατιώτης με τοποθετημένη την ξιφολόγχη στα όπλα τους, κατευθύνθηκαν εναντίον των 4 αυτών συντρόφων μου. Αφού έφθασαν εκεί τις κάρφωναν επανειλημμένα πάνω τους. Αυτό διήρκεσε 5 έως 10 λεπτά. Οι σύντροφοί μου ούρλιαζαν δυνατά εξαιτίας του πόνου. Ο Άγγλος, που έως τώρα παρακολουθούσε, έβγαλε μια χειροβομβίδα, την τοποθέτησε ανάμεσα στους τραυματίες και απομακρύνθηκε με τους πολίτες. Όταν η βόμβα εξερράγη, συνέχισαν να ουρλιάζουν, επομένως δεν είχαν πεθάνει. Τους άκουγα να ουρλιάζουν και να αναστενάζουν μέχρι που άρχισε να βραδιάζει, δηλαδή από τις 09:00 έως τις 21:00. Δεν μπορούσα να τους βοηθήσω, επειδή δεν έφερα καθόλου πυρομαχικά. Εκ των τεσσάρων νεκρών γνώριζα τον υποσμηνία Freitag και τον ανθυποσμηνία Martin, αμφότεροι από τον 10ο λόχο Συντάγματος Εφόδου. Τα κελεύσματα και τα ουρλιαχτά των 4 ανδρών έπαψαν, μόλις είχα ακούσει κάποιους πυροβολισμούς. Υποθέτω ότι και σκοτώθηκαν από αγγλική περίπολο.

Η τέταρτη του υπαξιωματικού Johann Mayer, 25 ετών, 6ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 25.8.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά τον ενταφιασμό των πεσόντων συντρόφων μου ανατολικά του Καστελίου, διέκρινα σε κάποια πτώματα σημάδια κακοποίησης. Στο πτώμα του ανθυποσμηνία Walter είχαν τρυπηθεί και τα δυο μάτια, του ανθυποσμηνία Thomas είχαν κοπεί οι όρχεις, του υπαξιωματικού Wolf ο παράμεσος και το μικρό δάκτυλο. Σε κάμποσα άλλα πτώματα εντόπισα τραύματα από μαχαίρι στον θώρακα και στην κοιλιά.

Η πέμπτη του επισηνία Werner Kroll, 25 ετών, 14ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 25.8.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Το απόγευμα της 20. Μαΐου αιχμαλωτίστηκα με 4 άλλους συντρόφους μου από Έλληνες. Συνέβη πριν το Καστέλι, στην περιοχή του δημιουργημένου από τον ανθυποσμηναγό Muerbe μαζικού τάφου. Κατά την αιχμαλωσία μας, οι Έλληνες στρατιώτες κατάσχασαν τα έγγραφα μας και τα

αντικείμενα αξίας και οι εν τω μεταξύ ερχόμενοι Κρητικοί πολίτες συμμετείχαν στη σύλληψη και υπεξαίρεσαν από εμάς κυρίως χρήματα.

Κατά τη διαδρομή προς Καστέλι και στο Καστέλι απειληθήκαμε επανειλημμένως από Κρητικούς πολίτες οι οποίοι συμμετείχαν με όπλα και μαχαίρια στις εχθροπραξίες. Κάποιοι απείλησαν ότι θα μας πυροβολήσουν, άλλοι μας λιθοβόλησαν. Συμμετείχαν εκεί επίσης γυναίκες και παιδιά. Παρατήρησα ότι μια γυναίκα είχε στην κατοχή της ένα μαχαίρι. Η πραγματοποίηση της απειλούμενης εκτέλεσης ή κάποιων άλλων ειδών κακοποίησης (με εξαίρεση τον λιθοβολισμό μας) δεν έλαβε χώρα, επειδή εμποδίστηκαν από 2 Άγγλους αξιωματικούς και έναν Έλληνα ταγματάρχη.

Στις 24 Μαΐου απελευθερωθήκαμε λόγω μιας αεροπορικής επίθεσης με Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης. Αιχμαλωτίσαμε ένα μέρος των βρισκόμενων στο Καστέλι Άγγλων στρατιωτών και τεθήκαμε κυρίαρχοι στο Καστέλι, αφότου έφθασαν και οι Ορεινοί Καταδρομείς.

Στις 25 Μαΐου σκάσαμε έναν ομαδικό τάφο. Εκεί, ξαναείδα τον ανθυποσημνία Schmidt του 14ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Είχε δεχθεί κατά τη διάρκεια εχθροπραξίας σφαίρα στην κνήμη και είχε επιδεθεί από τον υπαξιωματικό Mohr. Όταν τον ξαναείδα νεκρό, έφερε ανοιχτή πληγή στην θωρακική χώρα, ξεκάθαρα από αιχμηρό αντικείμενο. Μπορεί να είχε προκληθεί από ξιφολόγχη. Δεν εντόπισα στο πτώμα του άλλα τραύματα.

Εκτός αυτού, ξαναείδα τον χειριστή μου αντιαρματικού όπλου, ανθυποσημνία Plettner, του 14ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Κατά τη διάρκεια μάχης είχε δεχθεί σφαίρα στην κοιλιά και στο γόνατο και βρισκόταν ακόμα εν ζωή. Στο πτώμα του είχε συνθλιβεί το μισό του πρόσωπο. Το τραύμα αυτό είχε, κατά τη γνώμη μου, προκληθεί από βαρύ αντικείμενο.

Σ' ένα ακόμα πτώμα παρατήρησα ότι είχαν τρυπηθεί και τα δύο μάτια και κοπεί τα γεννητικά του όργανα (πέος και όρχεις).

Κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών είχαν παρατηρήσει ότι στην πλευρά του εχθρού κινούταν άτομα με δικά μας κράνη και στολές. Κατά τη μεταφορά μας σε στρατόπεδο αιχμαλώτων εντόπισα ξανά άνδρες με την εν λόγω στρατιωτική ενδυμασία. Κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών διάταξα μια φορά παύση πυρός, καθώς είχα διακρίνει κατ' αυτόν τον τρόπο ενδεδυμένους άνδρες. Μόλις διαπίστωσα αυτήν την εξαπάτηση, ξανάρχισαν τα πυρά.

Η έκτη του ανθυποσημνία Persigehl Julius, 19 ετών, 7ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 25.8.1941.

(**μετάφραση**) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 22 Μαΐου πήγα με τον ανθυποσημνία van den Berg και κάποιους άλλους να μεταφέρουμε πυρομαχικά. Μετακινηθήκαμε μέσω ενός μικρού χωριού, μεταξύ Χανίων και Μάλεμε. Σε ένα σπίτι βρισκόταν νεκρός ένας Αλεξιπτωτιστής Υγειονομικού, έχοντας τομή στο λαιμό. Μπροστά από το οικία κείτονταν 5 έως 6 Αλεξιπτωτιστές νεκροί. Σε ένα εκ των τα πτωμάτων είχαν τρυπηθεί τα μάτια, σε ένα άλλο κοπεί οι αρτηρίες.

Η έβδομη του υποσημναγού Werner Pissin, 28 ετών, επικεφαλής του 6ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 31.5.1941.

(**μετάφραση**) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 24.5.1941 μετακινήθηκα με ένα τάγμα Σκαπανέων προς Καστέλι, για τον εντοπισμό ενός τμήματος της μονάδας μου (ανθυπ. Muerbe). 3-500 μέτρα πριν το Καστέλι εντόπισα, και από τις δύο πλευρές του κεντρικού δρόμου, 8 αγνώστου ταυτότητας πτώματα, από μέλη του λόχου μου. Φορούσαν μόνο το πουκάμισο και το εσώρουχο. Η υπόλοιπη ενδυμασία καθώς και οι μεταλλικές ταυτότητες αυτών είχαν κλαπεί.

Στα περισσότερα πτώματα μπόρεσα ξεκάθαρα να διακρίνω τρυπήματα στα μάτια, σε ένα άλλο ήταν το μόριο του κομμένο. Είχε τελείως αφαιρεθεί. Ο άνδρας αυτός είχε δεχθεί στο κεφάλι θανάσιμο τραύμα από σφαίρα, κάτι που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η ντροπιαστική αυτή πράξη να συνέβη κατόπιν θανάτου αυτού. Δεν μπόρεσα να εξακριβώσω εάν η σφαίρα στο κεφάλι προήλθε από κοντινή απόσταση. Φαίνονταν ξεκάθαρα η περιοχή όπου είχε εισχωρήσει, όχι όμως απ' όπου είχε εξέλθει. Εάν υπήρχε θα ήταν μεγαλύτερη από την περιοχή όπου είχε εισχωρήσει, σε περίπτωση που είχε προέλθει εκ των υστέρων.

Όσα έχω καταθέσει, μπορεί να τα επιβεβαιώσει ο υπαξιωματικός Aermen του 6ου λόχου Συντάγματος Εφόδου, το ίδιο και η Ομάδα Διάσωσης.

Επιθυμώ να προσθέσω επίσης ότι ορισμένα πτώματα εμφάνιζαν πληγές από μαχαίρι στο κεφάλι. Επίσης και αυτό προήλθε μετά θάνατο.

Οι δοσμένες σε μένα αναφορές Άγγλων αξιωματικών ότι ήθελαν να προστατεύσουν Γερμανούς αιχμαλώτους από τους Έλληνες, είναι αληθείς. Το ίδιο μου διηγήθηκε ο επισμηναγός Kroll του 14ου λόχου Συντάγματος Εφόδου που βρισκόταν μεταξύ των αιχμαλώτων. Μπορεί να καταθέσει και να δώσει στοιχεία αναφορικά με απειλές εναντίων αιχμαλώτων Αλεξιπρωτιστών από τον γηγενή πληθυσμό του νησιού κατά τη μεταφορά τους στην φυλακή. Ως μάρτυρες κατονομάζω τον επισμηναγία Kroll, 14ου λόχου Συντάγματος Εφόδου, τον υποσμηναγία Kistler και τον ανθυποσμηναγία Will, 6ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Και αυτοί επίσης είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι. Μεταξύ των τραυματιών και αιχμαλώτων του 6ου λόχου Συντάγματος Εφόδου είναι στο στρατιωτικό νοσοκομείο στην Αθήνα, οι υπαξιωματικοί Baier, Schmidt και ο ανθυποσμηναγία Fiedler. Θέλω να συμπληρώσω ακόμα ότι κατ' επανάληψη παρατήρησα, πολίτες να πολεμούν εναντίων μας, οργανωμένοι σε μικρές ομάδες. Κατά την προέλαση προς Καστέλι έδωσα μάχη μόνο εναντίων πολιτών, κυρίως στα χωριά και στους βράχους. Οι πολίτες ήταν κατά στρατιωτικό τρόπο οργανωμένοι και μάχονταν, κυρίως, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να περικυκλωνόμαστε σε σχήμα ημικυκλίου. Σε κάθε κίνηση προς τα εμπρός, έκλεινε ο κύκλος πίσω μας και δεχόμασταν από εκεί πυρά.

Κατόπιν ερώτησης: ότι η ατιμώση πραγματοποιήθηκε μετά θάνατο, το συμπέρασμα επίσης από τα λεγόμενα ενός αιχμαλώτου της Ομάδας Muerbe. Απέφερε ότι οι αφημένοι πίσω τραυματίες είχαν χτυπηθεί τόσο άσχημα, ώστε ο θάνατος τις περισσότερες φορές επήλθε λίγα μόνο λεπτά από τη σφαίρα που δέχθηκαν.

Σελίδες 251-276 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατοδικείο του διοικητή 17ης Περιφέρειας Πολεμικής Αεροπορίας στην Αυστρία προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 26.8.1941.

Αφορά στην αποστολή ενόρκων καταθέσεων (πρωτότυπο) αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Δικαίου εις βάρος Γερμανών στρατιωτών στην Κρήτη.

Η πρώτη του υποδεκανέα Leopold Eberharter, 21 ετών, 3ου λόχου Συντάγματος Σκαπανέων 95.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Προσγειωθήκαμε, το μεσημέρι της 22.5.1941, με Ju 52 στην Κρήτη ως αερομεταφερόμενα στρατεύματα. Το απόγευμα και τη νύχτα προωθηθήκαμε προς τη θέση, από όπου επρόκειτο να επιτεθούμε: Στο συγκεκριμένο χρονικό σημείο δεν σημειώθηκε κάτι άξιο προσοχής. Στις 23.5.1941 προελάσαμε, 13 άνδρες με έναν ανθυπολοχαγό και έναν υπαξιωματικό, διανύοντας απόσταση 8 έως 9 χλμ. Κατόπιν 1 χλμ πορείας, δεχθήκαμε ξαφνικά από συγκρότημα σπιτιών και θάμνους πυρά τυφεκίων. Καθώς συνεχίζαμε την προέλαση μας,

επαναλαμβάνονταν συνεχώς. Δεν γνωρίζουμε την ταυτότητα αυτών που πυροβολούσαν. Δεν διακρίναμε Άγγλους ή Έλληνες στρατιώτες.

Καθώς ο ανθυπολοχαγός και ο υπαξιωματικός προωθήθηκαν προς αναγνώριση και διαπίστωσαν ότι η αντίσταση γινόταν ολοένα και ισχυρότερη, υποχωρήσαμε κατά μήκος του δρόμου. Έπειτα από 2 χλμ πορεία δεχθήκαμε ξαφνικά πυρά απ' όλες τις πλευρές. Αρχικά, όσο ήταν σε εμάς εφικτό, ανταποδώσαμε τα πυρά. Ο ανθυπολοχαγός διαπίστωσε, κοιτώντας με τα κιάλια του, ότι ήταν πολίτες αυτοί που πυροβολούσαν εναντίων μας. Μεταξύ 18:30- 19:00 δεν είχαμε πλέον στη διάθεσή μας πυρομαχικά. Καλυφθήκαμε στα χαντάκια δίπλα στο δρόμο. Όταν οι πολίτες αντιλήφθηκαν ότι δεν πυροβολούσαμε πλέον, έρχονταν όλο και πιο κοντά μας και συνέχισαν να μας πυροβολούν και μάλιστα από απόσταση 1 μ. από εμάς, παρόλο που οι σύντροφοί μου, οι οποίοι δεν μπορούσαν πλέον να προβάλουν αντίσταση, είχαν σηκώσει ψηλά τα χέρια. Παρέμεινα κάτω στο χαντάκι και δέχθηκα σφαίρα από πολίτη, που μου διαπέρασε το σαγόνι και κατέστρεψε τον ουρανίσκο. Αμέσως μετά με πλησίασε μια γυναίκα, με γύρισε- βρισκόμουν στο χαντάκι με το πρόσωπο στο έδαφος- και μου κάρφωσε το μαχαίρι στο λαιμό, σε τρεις πλευρές. Αυτά τα τραύματα δεν ήταν σοβαρής μορφής, δεν αντιλήφθηκα πόνο. Παραμείναμε όλη τη διάρκεια της νύχτας στο χαντάκι, δεν γνωρίζω πόσες ώρες και την επόμενη μέρα επίσης, έως ότου Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές πέρασαν από εκεί, οι οποίοι μας πήραν μαζί τους. Από τη δική μας στρατιωτική ομάδα πέθαναν όλοι, εκτός εμένα και 2 άλλοι σύντροφοι. 2 επιπλέον σύντροφοι μου ήταν αγνοούμενοι. Μπορώ να αναφέρω μετά βεβαιότητας ότι στα παραπάνω περιγραφόμενα συμβάντα επρόκειτο για πολίτες και όχι για στρατιώτες. Δεν διέκρινα να φοράνε οποιοδήποτε διακριτικό (περιβραχιόνιο στο μπράτσο ή κάτι άλλο παρεμφερές). Δεν εντοπίσαμε στρατιώτες στα εν λόγω περιστατικά. Οι πολίτες φαίνονταν να ενεργούν υπό κοινή διαταγή. Άκουσα μια φορά να φωνάζουν δυνατά κάτι σαν «καπιτάνο» και «πυρομαχικά».

Η δεύτερη του επισμηνία Otto Acheriner, 30 ετών, 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 29.7.1941.

(**μετάφραση**) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.1941 πέσαμε με αλεξίπτωτο στην Κρήτη και δεχθήκαμε, ήδη στον αέρα, καταγισμό πυρών. Μετά την προσεδάφιση δεχόμασταν ακόμα 3-4 ώρες πυρά. Όταν έπαυσαν, άκουσα ξαφνικά μια κραυγή και είδα έναν όγκλο από πολίτες, κυρίως παιδιά και νεαρά αγόρια έως 20 ετών, να έρχονται απ' όλες τις κατευθύνσεις κατά πάνω μας. Μου αφαίρεσαν τα πάντα. Για να μπορέσουν να παρατηρήσουν καλύτερα τα ρούχα μου, τα άνοιξαν από πάνω μέχρι κάτω, με αποτέλεσμα να μείνω εντελώς γυμνός.

Επειδή ήμουν τραυματισμένος σε πολλά σημεία, δεν μπόρεσα να προβάλω αντίσταση. Όταν επεχείρησα μια φορά να βάλω το χέρι στην τσέπη μου, μου τοποθέτησαν πιστόλι στο στήθος. Ένας δεκαοκτάχρονος νεαρός, ο οποίος έφερε όπλο με στερεωμένη πάνω τη ξιφολόγη, την τοποθέτησε στην περιοχή της καρδιάς μου, για να με καρφώσει. Ένας άλλος πλησίασε τότε και με μια χειρονομία παραμέρισε το κοντάκι.

Αφαίρεσαν όλα όσα είχα μαζί μου (π.χ. δακτυλίδι, ρολόι, караβάνα, πορτοφόλι).

Παρέμεινα για 2 ακόμα ώρες στο έδαφος. Ύστερα, ήρθαν στρατιώτες της Νέας Ζηλανδίας και με αιχμαλώτισαν. Μου ανέφεραν ότι δεν μπορούν τώρα πλέον να εντοπίσουν και να συλλάβουν τους πολίτες που μου αφαίρεσαν τα αντικείμενά μου.

Αιχμαλωτίστηκα στις 20.5.1941 και ώρα 16:00. Η τοποθεσία μου είναι άγνωστη. Οι Νεοζηλανδοί με επίδεσαν αμέσως μετά την αιχμαλωσία μου και μου έδωσαν αμέσως τροφή και νερό.

Αμέσως μετά τοποθετηθήκαμε με τους Νεοζηλανδούς, που συνέχισαν να πολεμούν, σε χαρακώματα προστασίας από θραύσματα βομβών. Όταν αντιλήφθηκαν ότι η

κατάσταση ήταν πλέον ανέλπιδη, με μετέφεραν σε γερμανικό χώρο συγκέντρωσης τραυματιών.

Οι Νεοζηλανδοί μου συμπεριφέρθηκαν καλά και δεν μπορώ να τους κατηγορήσω για το οτιδήποτε. Παράλληλα, δεν με πίεσαν να εκμαιούσουν, με εκβιαστικό τρόπο, από εμένα πληροφορίες.

Ο επισμηνίας Gabka και ένας υποσμηνίας, που τραυματίστηκαν μαζί μου, μεταφέρθηκαν παρομοίως από τους Νεοζηλανδούς στον ίδιο χώρο.

Είχαμε πετάξει με Ju 52- δεν γνωρίζω άλλα χαρακτηριστικά- προς Κρήτη.

Η τρίτη του υπαξιωματικού Erwin Suitner, 28 ετών, 3ου λόχου 1ου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 31.7.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Προσγειωθήκαμε, στις 20.5.1941, με ανεμοπλάνο στην Κρήτη, πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Ανήκαμε στα πρώτα αποβιβαζόμενα εκεί γερμανικά στρατεύματα και δεχθήκαμε αμέσως πυρά, καθώς καταλάβαμε θέση Βαρέου Α/Α Πυροβολικού, που βρισκόταν στη θέση απόβασης μας καθώς και χώρο στρατωνισμού με σκηνές. Οι τραυματίες μας συγκεντρώθηκαν σε μια μικρής έκτασης κοιλάδα, αλλά συνέχισαν να ρίχνουν πυρά. Οι Άγγλοι, τότε, έριξαν εναντίων αυτού του χώρου χειροβομβίδες. Ο ίδιος τραυματίστηκα από σφαίρα στο κεφάλι, αλλά μπόρεσα να παρατηρήσω ότι οι στρατιώτες που έβαλλαν με πυρά φορούσαν στολές Γερμανών Αλεξιπτωτιστών. Φωνάξαμε το συνηματικό και ότι ήμασταν εδώ τραυματίες, αλλά δεχθήκαμε εκ νέου πυρά. Αρχικά, πίστεψα ότι έσφαλλα στην εκτίμησή μου, αλλά άκουσα αργότερα περί άλλων παρόμοιων περιπτώσεων. Οι στολές της Αγγλικής Πολεμικής Αεροπορίας διαφέρουν σημαντικά από αυτές των Αλεξιπτωτιστών μας. Αργότερα, ρώτησα κάποιους αιχμάλωτους στρατιώτες από το αεροδρόμιο στο Μάλεμε, ποιοι ήταν αυτοί και διαπίστωσα ότι επρόκειτο αποκλειστικά για Άγγλους και όχι για Νεοζηλανδούς.

Δεν μπορώ να δώσω άλλα στοιχεία σχετικά με παραβιάσεις Διεθνούς Δικαίου.

Η τέταρτη του ανθυποσμηνία Gerhard Stoermer, 21 ετών, 12ου λόχου 2ου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 6.8.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Έπεσα με αλεξίπτωτο, στις 20.5, ανατολικά του αεροδρομίου στο Ρέθυμνο. Κατά την πτώση μας δεχθήκαμε πυρά. Καταλάβαμε ένα ύψωμα πριν το αεροδρόμιο, αλλά εκδιωκόμασταν συνεχώς προς τα κάτω. Στο τέλος δεχθήκαμε βλήματα Πυροβολικού. Καθώς προωθούμασταν με κατεύθυνση ένα εργοστάσιο, περικυκλωθήκαμε από τρεις πλευρές. Τραυματίστηκα καθώς οπισθοχωρήσαμε στο εν λόγω εργοστάσιο. Αποκοιμήθηκα, εξαιτίας του τραύματος μου, σε ένα οινοποιείο. Είχα δεχθεί σφαίρα στο στομάχι. Ξύπνησα μετά από 3 έως 4 ώρες. Έλληνες πολίτες, ο ένας με τυφέκιο, ο άλλος με γερμανικό πιστόλι 08, βρίσκονταν εκεί και ήταν έτοιμοι να αφαιρέσουν το σακάκι μου. Από την караβάνα που είχα μαζί μου πήραν τα τσιγάρα και μια σοκολάτα. Ξαφνικά, ξέσπασαν εκ νέου πυρά, εκεί όπου οπισθοχωρούσαν οι πολίτες με ανατολική κατεύθυνση.

Το βράδυ, ένας σύντροφος μου επέστρεψε το σακάκι μου. Δεν γνωρίζω που το βρήκε .

Όταν βρισκόμουν τραυματίας στο εργοστάσιο, είχε σημειωθεί για σύντομο διάστημα κατάπαυση του πυρός. Μετακινηθήκαμε σε ουδέτερη ζώνη αλλά επειδή οι άνδρες μας δεν μπορούσαν να μεταφέρουν τους βαριά τραυματίες, οδηγήθηκα σε ένα στρατιωτικό νοσοκομείο των Αυστραλών. Εκεί, με φρόντισαν και μου συμπεριφέρθηκαν αξιοπρεπώς.

Η πέμπτη του Αλεξιπτωτιστή Walter Jaeger, 21 ετών, 9ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 6.8.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Εντόπισα στο Ηράκλειο έναν Γερμανό στρατιώτη και μάλιστα αλεξιπτωτιστή, ο οποίος ήταν καρφωμένος σε μια εξώπορτα. Συνέβη κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών, με αποτέλεσμα να μην μπορώ να παρατηρήσω τον συγκεκριμένο άνδρα από κοντά. Σύντροφοι μου διηγήθηκαν ότι επρόκειτο για έναν αξιωματικό. Ο ίδιος δεν τον αναγνώρισα ως τέτοιον. Κατά τη διάρκεια της προσωρινής αιχμαλωσίας μου, μου συμπεριφέρθηκαν καλά. Βρέθηκα σε Σταθμό Πρώτων Βοηθειών των Άγγλων, εκεί όπου με περιέθαλψαν αμέσως.

Η έκτη του ανθυποσμηνία Wilhelm Betke, 22 ετών, 10ου λόχου 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 6.8.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Έπεσα με αλεξίπτωτο μαζί με τον λόχο μου, στις 24.5.1941 ανατολικά του Ηρακλείου. Στην επίθεση εναντίων του Ηρακλείου, το πρωί της 25.5, παρατήρησα στο νεκροταφείο της πόλης έναν νεκρό Γερμανό αξιωματικό, τα μάτια του οποίου ήταν τρυπημένα. Το πτώμα έπρεπε να βρίσκεται εκεί για κάποιες ημέρες. Δεν γνωρίζω περισσότερα για το συμβάν.

Η έβδομη του ανθυποσμηνία Michael Miemitz, 29 ετών, επιτελείο 2ου τάγματος 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 6.8.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Έπεσα με αλεξίπτωτο στις 20.5, ανατολικά του Ρεθύμνου. Δραστηριοποιήθηκα μαζί με άλλους 2 συντρόφους μου σε ένα ύψωμα. Βρισκόμασταν υπό καταγισμό εχθρικών πυρών. Μπροστά από εμάς, 600 περίπου μ. απόσταση, εντόπισα στα χωράφια 20 περίπου άοπλους συντρόφους μου. Οδηγούνταν από 4 έως 5 πολίτες. Οι εν λόγω πολίτες ήταν, σε αντίθεση με τους συντρόφους μου, βαριά οπλισμένοι. Δεν μπόρεσα να διακρίνω εάν οι σύντροφοι μου ήταν τραυματίες. Επειδή βρισκόμασταν κάτω από καταγισμό εχθρικών πυρών, δεν μπορούσαμε να προστρέξουμε προς βοήθεια. Οδηγήθηκαν από τους πολίτες πίσω από μια οικία, όπου βρισκόταν εκεί μια σπηλιά. Τους συγκεκριμένους συντρόφους δεν τους ξαναείδαμε. Αργότερα, τραυματίστηκα και Έλληνες πολίτες με έκρυσαν από τους Άγγλους και κατ' αυτόν τον τρόπο απέφυγα την αιχμαλωσία.

Σελίδες 277-300 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο 7ης Μεραρχίας Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 31.5.1941.

Αφορά στην αποστολή συνημμένων ενόρκων καταθέσεων (πρωτότυπο) Γερμανών Αλεξιπτωτιστών περί παραβίασης του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από Βρετανούς στρατιώτες στην Κρήτη.

Η πρώτη του Αλεξιπτωτιστή Walter Plewka, 20 ετών, 9ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 28.5.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Τραυματίστηκα στις 20.5.1941 και βρέθηκα αιχμάλωτος των Άγγλων, οι επίδεσαν τα τραύματά μου και έτυχα καλής μεταχείρισης εξ αυτών. Την επόμενη ημέρα έπρεπε οι Άγγλοι να υποχωρήσουν. Με άφησαν πίσω, αφότου προηγουμένως με είχαν φροντίσει. Το πρωί της 21.5 επέστρεψαν οι Άγγλοι στρατιώτες. Επειδή δεν γνώριζα εάν θα τύγχανα της ίδιας καλής μεταχείρισης από τα στρατεύματα που πλησίαζαν, όπως από τα προηγούμενα, εγκατέλειψα τη θέση μου και επιχείρησα να διαφύγω στις γερμανικές γραμμές. Δέχθηκα τότε πυρά πολυβόλου από προσωρινού τύπου πολυβολείο, που βρισκόταν περίπου 170 μ. απόσταση, μολοντί φαίνονταν ξεκάθαρα, ότι ήμουν τραυματίας. Το παντελόνι μου κρεμόταν μέχρι τις μπότες μου. Το κομμάτι του πουκαμίσου, που ακόμα φορούσα, ήταν ματωμένο. Το κουρέλι κρεμιόταν έξω από το σακάκι μου και μπορούσε κάποιος να το δει. Δεν

χτυπήθηκα από σφαίρες, αλλά σωριάστηκα 3 φορές, εξαιτίας του τραύματος που είχα δεχθεί την προηγούμενη ημέρα. Οι Άγγλοι έπρεπε να το είχαν επίσης παρατηρήσουν, από την απόσταση των 170 μ και να διακρίνουν ότι ήμουν τραυματίας.

Η δεύτερη του ανθυποσημνία Josef Fallmann, 20 ετών, 9ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 28.5.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.1941 τραυματίστηκα στην Κρήτη. Βρισκόμουν με κάμποσους τραυματίες συντρόφους σε νεκροταφείο πλησίον του Ηρακλείου. Άγγλοι στρατιώτες μας πυροβολούσαν με καραμπίνες από απόσταση 300 μ., παρ' όλο που δεν ανταποδίδαμε τα πυρά και θα έπρεπε να γνωρίζουν καλά ότι ήμασταν τραυματισμένοι. Μετέφερα έναν βαριά τραυματία στρατιώτη στη σκιά τοίχου του νεκροταφείου για να τον προστατεύσω από τον ήλιο και δέχθηκα εκεί πυρά. Είχα φέρει νερό με το παγούρι μου για να δώσω να πιει λίγο ο βαριά τραυματίας σύντροφος μου ανθυποσημνίας Tritschler. Τη στιγμή αυτή με πυροβόλησαν, όμως οι σφαίρες δεν με βρήκαν. Κάμποσοι σύντροφοί μου, ωστόσο, χτυπήθηκαν εκ νέου από τα πυρά, που έριχναν οι Άγγλοι στρατιώτες εναντίων των τραυματιών, μεταξύ των οποίων ο ανθυποσημνίας Goerke του 9ου λόχου 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Αυτοί που μας πυροβολούσαν, ήταν ξεκάθαρα Άγγλοι από τα κράνη που φόραγαν. Επειδή δεν πυροβολούσαμε, αλλά επίδενε ο ένας τον άλλο, οι Άγγλοι πρέπει να είχαν, από την απόσταση 300 μ, διακρίνει ότι ήμασταν τραυματίες.

Η τρίτη-στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του υποσημνία F. Kassenger, 25 ετών, 3ου λόχου τάγματος Α/Α Πολυβόλων. Φέρει την ημερομηνία 28.5.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Το πυροβόλο μας καταστράφηκε ήδη την πρώτη ημέρα. Ήμασταν 4 εκεί και μετά από 2 ώρες περίπου τραυματιστήκαμε. Κατόπιν αυτού δεν έβαλλε πλέον. Βρισκόμουν με τον σύντροφο μου Franz Mosch πλησίον αυτού και ο ένας βοηθούσε τον άλλο στην επίδεση των τραυμάτων του. Ο εχθρός έβαλλε, από απόσταση 100- 150 περίπου μ., εναντίων μας με Βαριά Πολυβόλα και οβίδες τεθωρακισμένων, μολονότι διέκρινε, ότι δεν γινόταν χρήση του πολυβόλου εξαιτίας των τραυμάτων μας και είχε σιγήσει. Δεχόμασταν για περίπου 2 ώρες πυρά.

Η τέταρτη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του υπαξιωματικού Wilhelm Noh, 27 ετών, 10ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 28.5.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.1941 δεχθήκαμε, αμέσως μετά την πτώση μας με αλεξίπτωτο στην Κρήτη, πυρά. Κάμποσοι σύντροφοί μας τραυματίστηκαν ή σκοτώθηκαν. Εντόπισα έναν Αλεξιπτωτιστή σε 30 μ. περίπου απόσταση, ο οποίος είχε τραυματιστεί και καλούσε σε βοήθεια. Κατόπιν, διέκρινα έναν Άγγλο στρατιώτη με αγγλικό κράνος να πυροβολεί εναντίων του τραυματία στρατιώτη και να τον σκοτώνει.

Η πέμπτη- στενόγραφης και δακτυλογραφημένης μορφής- του σημνία Karl- Heinz Ueckermann, 24 ετών, 10ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 28.5.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Όταν ρίχθηκα με αλεξίπτωτο, στις 20.5.1941, ανατολικά του Μάλεμε στην Κρήτη, επιχείρησα αρχικά να συγκεντρώσω τους άνδρες μου, ωστόσο βρήκα μόνο έναν. Μετά από σύντομο χρονικό διάστημα έφθασαν σύντροφοι από άλλες μονάδες, εκ των οποίων ήταν καμπόσοι τραυματίες. Με 7 αλώβητους και 6 τραυματίες περίμενα να σκοτεινιάσει, αργά το απόγευμα όμως αφηνδιαστήκαμε από έναν λόχο (πιθανότατα Αυστραλών). Αρχικά, είχα την πρόθεση να αφήσω τους στρατιώτες να πλησιάσουν όσο το δυνατόν πιο κοντά, για να

μπορέσουμε να τους αναχαιτίσουμε με πιστόλια και χειροβομβίδες. Ορισμένοι εκ των τραυματισμένων συντρόφων έχασαν, ωστόσο, την ψυχραιμία τους, σηκώθηκαν πρόωρα όρθιοι, ύψωσαν ψηλά τα χέρια και έδειξαν τους επιδέσμους, τους οποίους νωρίτερα είχαν τοποθετήσει. Μολονότι ο αντίπαλος διέκρινε ξεκάθαρα από 40 μ. απόσταση που βρισκόταν, ότι είχε μπροστά του τραυματίες, πυροβόλησε εναντίον τους. Τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή δεν πυροβόλησαν όσοι σύντροφοι δεν είχαν τραυματιστεί. Από εμάς, όσο μπορώ να θυμηθώ, μόνο εγώ πυροβόλησα και το έπραξα όταν ο εχθρός πυροβόλησε εναντίον των τραυματιών και μας περικύκλωσε από τα νότια.

Σελίδες 301-309 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο Αναφοράς Απωλειών κατόπιν επίθεσης αγγλικού υποβρυχίου εναντίον των σκαφών «LI», «LV» και «LVI» στις 9.7.1941, αναφέροντας τη βύθιση αυτών και καταγράφοντας αριθμό πεσόντων, βαριά και ελαφριά τραυματιών. Τα εν λόγω στρατιωτικά συμβάντα καταγράφονται παρακάτω μέσω τριών (3) Στρατιωτικών Εκθέσεων.

Η πρώτη από τον πλοίαρχο Schwartau προς Διοίκηση Στόλου Μεταφορικών, με ημερομηνία 11.7.1941. Αφορά στη βύθιση του «L 1».

(μετάφραση) Στις 29.6.1941 εγκαταλείψαμε το λιμάνι του Πειραιά με προορισμό τον Κόλπο της Σούδας. Επιλέξαμε τη διαδρομή μέσω Κυθήρων, επειδή μεταφέραμε επίσης στρατιωτικό ταχυδρομείο και τρόφιμα για τους άνδρες του A/A Πυροβολικού. Αγκυροβολήσαμε στις 29.6 και ώρα 20:00, πριν τα Κύθηρα. Το πρωί της 30.6 ξεφορτώσαμε τα υλικά στη ξηρά και στις 13:00 εγκαταλείψαμε τον χώρο προσόρμισης με κατεύθυνση την Κρήτη. Στις 1.7 φτάσαμε στην προκυμαία του κόλπου της Σούδας. Κατόπιν διαταγής του Διοικητή Ναυτικού ταξιδεύαμε με το «L I» προς Χανιά, όπου στις 17:00 αγκυροβολήσαμε στο λιμάνι. Ξεφορτώσαμε 30 βόδια επίσης. Το επόμενο πρωί κατέβηκαν και τα τελευταία. Εκφορτώσαμε ξανά για Πειραιά.

Κατά τη διάρκεια των επόμενων ημερών, αφίχθησαν επίσης στα Χανιά τα πλοία «L 5», «L 6» και «L 9». Φόρτωσαν σταφίδες και φύλα δάφνης για το λιμάνι του Πειραιά. Στις 8.7 είχαν φορτωθεί όλα συνολικά τα πλοία. Κατόπιν διαταγής του Διοικητή Ναυτικού εγκαταλείψαμε στις 17:00, το λιμάνι. Επειδή αναφέρθηκε κίνδυνος εξαιτίας ύπαρξης υποβρυχίου πριν το νησί της Ύδρας, επιλέξαμε για την επιστροφή μας την ίδια διαδρομή, μέσω Κυθήρων. Και τα 4 πλοία συνολικά ταξίδευαν με απόσταση 2 έως 3 ναυτικών μιλίων μεταξύ τους

Στις 9.7 και ώρα 02:45, εντόπισα από το κατάστρωμα, να υψώνεται κόκκινου χρώματος φωτοβόλιδα και αμέσως μετά διέκρινα τροχιοδεικτικά πυρά. Έστριψα αμέσως με κατεύθυνση τα Αντικύθηρα και επιχείρησα να προσεγγίσω τη στεριά. Το κτυπημένο πλοίο έπιασε αμέσως φωτιά. Την ίδια στιγμή εξέπεμπα σήμα κινδύνου ότι χτυπήθήκαμε και ανέφερα τη θέση, 36, 05 Βορράς και 23, 30 Ανατολή. Μεταξύ 03:00 και 03:15 χτυπήθηκε και το δεύτερο πλοίο, το οποίο έπιασε επίσης αμέσως φωτιά. Στις 03:30 εξέπεμπα για ακόμη μια φορά σήμα κινδύνου. Ο διαβιβαστής το επανέλαβε σε πολλές συχνότητες.

Στις 04:30 έφτασε το υποβρύχιο από τα νότια μας, ακολουθώντας τη γραμμή του νερού που αφήνει το πλοίο κατά την κίνηση του. Αποπειράθηκα να ξεφύγω από το πεδίο βολής του, αλλά ακολουθούσε την ίδια καμπύλη διαδρομής και παρέμεινε στην ίδια πορεία με μας. Καθώς βρέθηκε 350 περίπου μ. πίσω μας, έστριψε κάπως και αμέσως μετά έριξε την πρώτη βολή, η οποία κτύπησε το πυροβόλο μας και το έθεσε εκτός λειτουργίας. Τη χρονική στιγμή της πρώτης βολής βρισκόταν το υποβρύχιο περίπου 2 γραμμές πίσω, 250 περίπου μ. απόσταση. Έριξε τότε κάποιες βολές ακόμα εναντίον του πλοιαρίου, το οποίο πήρε αμέσως φωτιά. Εν τω μεταξύ ριπές πολυβόλου γάζωσαν

το πλοiάριο μας, από το μπροστινό έως το πίσω τμήμα αυτού. Διέταξα τότε όλους τους άνδρες να πηδήσουν από το κατάστρωμα. Η λαστιχένια λέμβος μας βρισκόταν δίπλα από τον θάλαμο πλοήγησης, έτοιμη να κατέβει στο νερό. Έπεσε ακόμη μια βολή και από την προκαλούμενη πίεση αέρα, εκσφενδονίστηκε από το κατάστρωμα. Όλοι οι άνδρες κινούταν στη θάλασσα. Τη χρονική αυτή στιγμή, ρίχονταν στο νερό πυρά πολυβόλου από το υποβρύχιο εναντίων μας, χωρίς ωστόσο να πετύχουν κάποιον. Αμέσως μετά το υποβρύχιο καταδύθηκε. Από το πλοίο μας έφτασε την ίδια στιγμή άδεια η λέμβος, επιχείρησα να φτάσω σε αυτήν. Όταν πλησίασα, είδα ότι ένας άνδρας βρισκόταν μέσα εκεί. Ήρθε προς το μέρος μου και με τράβηξε μέσα. Πήραμε τότε τον ένα μετά τον άλλο τους στρατιώτες που βρίσκονταν στο νερό και τους τραβήξαμε πάνω στη λέμβο.

Στις 07:00, ένα αεροσκάφος Ju 52 πετούσε πάνω από εμάς, το οποίο μας εντόπισε. Αργότερα, έφτασε από τον κόλπο της Σούδας ένα αεροσκάφος Έρευνας και Διάσωσης και πήρε 11 άνδρες, εκ των οποίων 2 τραυματιών. Μετά από περίπου 1 ώρα επέστρεψε και πήρε άλλους 11. Όλο αυτό το διάστημα βρίσκονταν το πλήρωμα μαζί μας, εκτός από 2 άνδρες. Οι συγκεκριμένοι 2 στρατιώτες ήταν χειριστές Α/Α Πυροβόλων και βρίσκονταν δίπλα στο πυροβόλο. Κανείς από εμάς δεν τους ξαναείδε. Έπεσαν πιθανότατα νεκροί από την πρώτη βολή εναντίων του πυροβόλου. Μαζί με το αεροσκάφος από την Σούδα ήρθαν 2 επίσης αεροσκάφη από την Αθήνα, τα οποία περισυνέλλεξαν το υπόλοιπο πλήρωμα και το μετέφεραν στην Αθήνα, εκεί όπου προσγειωθήκαμε στις 11:30. Στο εν λόγω χρονικό διάστημα, το «L 1» καιγόταν ακόμα και έπλεε με νοτιοδυτική κατεύθυνση.

(περίληψη) Η δεύτερη από τον ναύκληρο Ehlebracht Fritz προς Διοίκηση Στολίσκου Μεταφορικών, με ημερομηνία 11.7.1941. Αφορά στην επίθεση αγγλικού υποβρυχίου εναντίων του πλοιαρίου «L 5» στις 9.7.1941 και 03:00.

(μετάφραση) Στις 8 Ιουλίου 1941 και ώρα 16:30, εγκατέλειψα το λιμάνι των Χανίων. Μισή ώρα μετά η μηχανή έπαθε βλάβη και όταν επιδιορθώθηκε μετά από 2 ώρες περίπου, τα υπόλοιπα πλοiάρια προπορεύονταν 8 έως 10 ναυτικά μίλια. Κατεύθυνα το πλοiάριο 360° και τα πρόφτασα λίγο πριν τις 02:30.

Στις 02:45 εντόπισα, ξαφνικά, μια κόκκινου χρώματος φωτοβολίδα και διέκρινα αμέσως μετά να φλέγεται ένα πλοίο. Έστρεψα το πλοίο τότε με βορειοανατολική κατεύθυνση. Καθώς 10 λεπτά μετά, η ένδειξη της φωτιάς δεν ήταν πλέον ορατή, ακολούθησα την αρχική μου πορεία. Ξαφνικά, παρατήρησα ακριβώς μπροστά μου, στα 300 περίπου μ., ένα εμφανιζόμενο κύμα, έστριψα αμέσως το τιμόνι και διέκρινα ένα υποβρύχιο. Στη θέση του υποβρυχίου βρισκόταν το φεγγάρι πίσω μου, έτσι το υποβρύχιο έφτασε από την αθέατη πλευρά, με αποτέλεσμα το πλοiάριο να βρεθεί φωτισμένο μπροστά απ' αυτό. Καθώς το έστριβα, το υποβρύχιο πλησίαζε από μεγάλη απόσταση πίσω μου και ήρθε στην πλαϊνή πλευρά του καταστρώματος. Όταν ήταν περίπου 1-2 γραμμές πίσω, μείωσε την απόσταση στα περίπου 75 μ. Υπέθεσα, βάσει σχήματος κατασκευής του, ότι είχα μπροστά μου ένα γερμανικό υποβρύχιο. Ξαφνικά, ρίχθηκε μια βολή και το πλοiάριο μου δέχθηκε ταυτόχρονα καταγισμό πυρών πολυβόλων. Η οβίδα, τουλάχιστον 8,8 cm, το χτύπησε στη μέση. Τμήματα του ιστίου του έπεσαν από πάνω και έσπασαν τα κατάρτια. Επειδή δεν υπήρχε στο κατάστρωμα πυροβόλο, έδωσα τη διαταγή να πηδήξουν όλοι στη θάλασσα. Το ότι δεν υπήρξαν νεκροί ή τραυματίες από το βλήμα και τα δεχόμενα πυρά, το αποδίδω στο φορτίο που χρησίμευσε ως κάλυψη και ανέκοψε τα θραύσματα.

Παρά τη διαταγή μου, ορισμένοι στρατιώτες παρέμειναν στο κατάστρωμα. Το υποβρύχιο κατευθύνθηκε τότε κατά μήκος, στο πλαϊνό τμήμα του και ένας Βρετανός αξιωματικός ζήτησε απ' αυτούς που παρέμειναν στο κατάστρωμα να κατεβάσουν τη

λαστιγένια λέμβο. Μόλις κατέβηκε, το «L V» πήρε φωτιά. Η λέμβος προσπαθούσε, όσο το δυνατό γρηγορότερα, να ξεφύγει από το εχθρικό υποβρύχιο. Όταν βρέθηκε 20- 30 μ. απόσταση, το υποβρύχιο έβαλλε με πολυβόλα εναντίων αυτής. Στο χρονικό σημείο αυτό σκοτώθηκαν οι ναύτες Lux Kurt και Josef Pritzbilla και τραυματίστηκε βαριά ο μηχανικός Heinrich Reichheng καθώς και ένας αδειούχος στρατιώτης. Η λέμβος καταστράφηκε. Το υποβρύχιο κατευθύνθηκε τότε 2 φορές γύρω από τους στρατιώτες που κινούνταν στη θάλασσα, επιχειρώντας να τους συγκεντρώσει κοντά με ριπές πολυβόλου. Αυτό ματαιώθηκε με δική μου κίνηση καθώς διέταξα να κολυμπούν ό ένας χωριστά από τον άλλο, με απόσταση μεταξύ τους. Κανείς πλέον δεν χτυπήθηκε από τα πυρά. Έπειτα, το υποβρύχιο απομακρύνθηκε, με κατεύθυνση το «L 1». Κολυμπούσα με 3 στρατιώτες για 4 ώρες και 30 λεπτά και έφτασα λίγο πριν τις 07:30 στο πλοιαριο μου, το οποίο είχε κάπως γυρίσει και σωθήκαμε όλοι ανεβαίνοντας πάνω σε αυτό. Κατά τις 04:45 μας εντόπισε ένα Ju 52 και έριξε 2 λαστιγένιες λέμβους και κάμποσα σωσίβια. Στις 10:30 περισυλλεχθήκαμε από υδροπλάνο Do 24. Όλοι συνολικά οι στρατιώτες συμπεριφέρθηκαν άψογα και έτσι σώθηκαν.

(περίληψη) Η τρίτη από τον ναύκληρο Siegfried Barholz προς Διοίκηση Στολίσκου Μεταφορικών, με ημερομηνία 12.7.1941. Αφορά στην επίθεση αγγλικού υποβρυχίου εναντίων του σκάφους «L 6».

(μετάφραση) Στις 8.7.1941 και ώρα 16:45, εγκατέλειψα, κατόπιν διαταγής του Διοικητή Ναυτικού, τα Χανιά, με φορτίο φύλλα δάφνης στο αμπάρι και κατάστρωμα και 7 επιβαίνοντες, με προορισμό το λιμάνι του Πειραιά. Το πλήρωμα αποτελούταν από 4 ναύτες, 2 θερμαστές, υπήρχε A/A Πυροβόλο C 30 ως προστασία με 6 άνδρες επάνδρωση. Με το πλοιαριο μου απέπλευσαν ακόμα το «L 1», το «L 5» και το «L 9» με τον ίδιο προορισμό. Επειδή αναφέρθηκε κίνδυνος ύπαρξης υποβρυχίου πριν το νησί της Ύδρας, ακολουθήσαμε πορεία μέσω Κυθήρων.

Στις 02:35 εμφανίστηκε ακριβώς πίσω μας ένα υποβρύχιο, κατευθύνονταν αρχικά κατά το ήμισυ αναδυόμενο πίσω μας και αναδύθηκε εξ ολοκλήρου στις 02:40. Επειδή είχα αμφιβολίες περί εθνικότητας αυτού, μη φέροντας το υποβρύχιο πάνω του διακριτικά αλλά μοιάζοντας λόγω σχεδιασμού με γερμανικό, δεν επέτρεψα αρχικά να ριχθούν πυρά. Στις 02:45, το υποβρύχιο, που βρισκόταν δύο γραμμές πίσω μας πλάγια από την πρύμνη, άλλαξε πορεία με κατεύθυνση το κατάστρωμα, ύψωσε τη σημαία και άνοιξε πυρ. Η πρώτη βολή είχε διάμετρο 8,8 περίπου cm και έσπασε το μπροστινό κατάρτι. Αμέσως τότε ανταποδώσαμε τα πυρά και ταυτόχρονα έριξα με πιστόλι εκτόξευσης φωτοβολίδων μια κόκκινου χρώματος, ως προειδοποίηση για τα υπόλοιπα σκάφη. Από το υποβρύχιο ρίχθηκαν τότε πυρά πολυβόλου. Κατόπιν σύντομης διάρκειας βολών από το πυροβόλο μας σκοτώθηκε ο πυροβολητής 1, από σφαίρα στο λαιμό και μια δεύτερη χτύπησε το μέσο περιστροφής πυροβόλου, αχρηστεύοντας το. Αμέσως μετά, μια δεύτερη οβίδα 8,8 cm χτύπησε την αριστερή πλευρά, στο μεσαίο κατάστρωμα, την κατέστρεψε και προκάλεσε φωτιά. Από τα θραύσματα σκοτώθηκε ο πυροβολητής 2, ένας αδειούχος και τρεις επιπλέον άνδρες τραυματίστηκαν σοβαρά. Η απόπειρα να εμβολίσουμε το υποβρύχιο απέτυχε, επειδή διέκρινε τις προθέσεις μας και κινούταν με μεγαλύτερη ταχύτητα. Συγχρόνως, δεχθήκαμε στα πλάγια της πρύμνης ισχυρό χτύπημα, που προκάλεσε φωτιά στο ντεπόζιτο. Από το ωστικό κύμα έκρηξης του βλήματος και τα πέφτοντας κάτω κομμάτια του καταρτιού, εκσφενδονίστηκα μαζί με τον πηδαλιούχο εκτός πλοιαρίου. Το υποβρύχιο κατευθύνονταν τώρα γύρω από το πλοιαριο και το χτυπούσε με σφοδρής έντασης πυρά πολυβόλου. Επειδή την χρονική αυτή στιγμή φωτίζονταν η πλάγια πλευρά του υποβρυχίου από το φως του φεγγαριού, διέκρινα ξεκάθαρα 2 χτυπήματα στον πύργο που είχαν προέλθει από το πυροβόλο μας. Μου το επιβεβαίωσε επίσης αργότερα και ο ναύτης Beer.

Επιχείρησα κολυμπώντας να φτάσω στο σκάφος μου. Όμως η προσπάθεια μου απέτυχε, επειδή οι παραμεινάντες εκεί ναύτες Habeck, Dunker και Feltz είχαν εν τω μεταξύ αποκτήσει ξανά τον έλεγχο του και το κατεύθυναν με πορεία τα Κύθηρα. Το σκάφος φλεγόταν στο χρονικό σημείο αυτό. Το υποβρύχιο έβαλλε τότε προς τη θάλασσα με καταγισμό πυρών πολυβόλου. Αργότερα μου ήταν ξεκάθαρο ότι τα συγκεκριμένα πυρά στρέφονταν εναντίων όσων έπλεαν στο νερό.

Εξαιτίας της προκαλούμενης φωτιάς, ο επικεφαλής του υποβρυχίου θεώρησε ότι το πλοiάριο είχε καταστραφεί και ακολούθησε νότια πορεία. Περίπου μισή ώρα αργότερα διακρίναμε, ότι η φωτιά στο κατάστρωμα ολοένα και περιοριζόταν, βγάζοντας αρχικά το συμπέρασμα ότι το πλοiάριο άρχισε να βυθίζεται. Μόλις μετά τη διάσωσή μας ενημερώθηκα ότι οι παραμεινόντες εκεί κατόρθωσαν να τη σβήσουν και να το οδηγήσουν πολύ κοντά στη στεριά.

Καθώς βρισκόμουν στο νερό, άκουσα λίγο μετά την έναρξη πυρών με στόχο τη θάλασσα, δυνατές κραυγές και διέκρινα έναν από τους ναύτες μου, ο οποίος έδειχνε να είχε δεχθεί σφαίρα στην κοιλιά. Όπως διαπίστωσα το ξημέρωμα, επρόκειτο για τον ναύτη II Will. Μαζί μου στο νερό βρισκόταν επίσης ο ναύτης Beer. Τον πήραμε μαζί μας για να μην τον αφήσουμε να απομακρυνθεί. Αργότερα, εντοπίσαμε ακόμα τον υποδεκανέα Holzberger, χειριστή A/A πυροβόλων και το ξημέρωμα τον ναύτη II Pinkert. Αμφότεροι είχαν παρομοίως εκσφενδονιστεί εκτός καταστρώματος εξαιτίας του ωστικού κύματος. Ο Holzberger δεν είχε τραυματιστεί, ο Pinkert, όμως, έφερε ελαφρύ τραύμα από θραύσμα στο βραχίονα, το οποίο ωστόσο δεν τον εμπόδιζε να κινείται.

Επειδή αεροσκάφη που αναζητούσαν σε κοντινή απόσταση από εμάς επιζώντες του ναυαγίου, δεν μας εντόπιζαν, μειώθηκε κατά πολύ η αντοχή όσων βρίσκονταν στο νερό. Ο κλαυθμυρισμός των τραυματιών συντέλεσε επίσης σε τούτο σημαντικά. Κατά τις 12:00 είχε χάσει ο Will τις αισθήσεις του, τα μάτια του ήταν ήδη θολά και σύμφωνα με τη γνώμη μας, του απέμειναν λίγες μόνο ώρες ζωής. Αποφάσισα τότε να αφήσω τον τραυματία να επιπλέει στη θάλασσα, ώστε οι υπόλοιποι να μείνουν μαζί, επειδή ορισμένοι επιχειρούσαν ήδη να απομακρυνθούν κολυμπώντας, επειδή δεν μπορούσαν να υποφέρουν τη θέα των ήδη νεκρών. Κατόρθωσα επίσης να βοηθήσω 4 ακόμα, ως τη διάσωσή μας.

Ένα Do 24 μας εντόπισε, επιτέλους, μεταξύ 16:00 και 17:00 και μας περισυνέλεξε. Μέσα στο αεροσκάφος ήταν οι τελευταίοι 3 άνδρες του πληρώματος μου, οι οποίοι είχαν ανασυρθεί από το αεροσκάφος, βρισκόμενοι στο νερό. Όπως μου ανέφεραν οι νεκροί στη θάλασσα αφέθησαν εκεί, οι υπόλοιποι επιβαίνοντες και των χειριστών A/A Πυροβόλου διεσώθησαν από αεροσκάφη. Το πλοiάριο είχε υποστεί μεν μεγάλη ζημιά, αλλά δεν είχε ακόμα βυθιστεί και θα ρυμουλκούνταν από ιταλικό πλοiό μέχρι το επόμενο λιμάνι.

(περίληψη) Άρθρο γερμανικής εφημερίδας. Αφορά στην επίθεση αγγλικού υποβρυχίου εναντίων 3 πλοiαρίων (βλπ παραπάνω), επιθέσεις αγγλικών ναυτικών δυνάμεων στη θαλάσσια περιοχή της Νορβηγίας, εκεί όπου σημειώθηκε κατάρριψη γερμανικών αεροσκαφών Έρευνας και Διάσωσης και στην επίθεση εναντίων του γερμανικού ατμόπλοiου «Wakama» με πορεία από Λήμνο προς Θεσσαλονίκη.

Σελίδες 310-314 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Πολεμικού Ναυτικού προς την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 22.9.1941.

Αφορά στην αποστολή συνημμένης αναφοράς (απόσπασμα από το Ημερολόγιο Πολέμου 12ου Στολίσκου Επάκτιας Προστασίας Αιγαίου) σχετικά με την (

καταγεγραμμένη στις σ. 301-309) επίθεση εναντίων των πλοιαρίων «L 1», «L 5» και «L 6» από βρετανικό υποβρύχιο και τις προκαλούμενες ανθρώπινες απώλειες.

Σελίδες 315-318 (περίληψη-μετάφραση)

Απόρρητο αντίγραφο στρατιωτικού εγγράφου από τη Διοίκηση Ομάδας Ναυτικού Νότος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Πολεμικού Ναυτικού, με ημερομηνία 8.8.1941.

Αφορά στην αποστολή συνημμένου στρατιωτικού εγγράφου από τον Ναύαρχο Αιγαίου προς Ομάδα Ναυτικού Νότος και Διοικητή Θαλάσσης Αττικής, με ημερομηνία 30.7.1941. Καταγράφεται μ.α. ο σχηματισμός Στολίσκου Μεταφορικών Σκαφών από επιταγμένες ελληνικές βενζινάκατους, υπαγωγή αυτού στο 11ο Αεροπορικό Σώμα (στόχος η μεταφορά ανεφοδιασμού και ενισχύσεων από το λιμάνι του Πειραιά προς Κρήτη), ονομασία αυτών: L. Boote (λόγω διάθεσης τους στην Πολεμική Αεροπορία), μετακίνηση τους κατά μήκος της Πελοποννήσου και μέσω Κυθήρων ή Μήλου προς Κρήτη (εξαιτίας έλλειψης ναυτικών δυνάμεων συνοδείας), εξοπλισμός τους με 2 Α/Α Πυροβόλα.

Γίνεται επίσης μνεία σε πολεμικό συμβάν κατά την πορεία αυτών (βλπ επίσης σ. 301-309), όπως: αναφορά περί ενδεχόμενης ύπαρξης αγγλικού υποβρυχίου νοτίως της Ύδρας, απόπλους των σκαφών «L 7», «L 13 και «L 14» από το λιμάνι του Πειραιά με κατεύθυνση τη Σούδα, εκδήλωση επίθεσης, στις 9.7.1941 και ώρα 03:00, από αγγλικό υποβρύχιο εναντίων των πλοιαρίων.

Σελίδες 319-324 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο στρατιωτικού έγγραφου από τον Διοικητή Ναυτικής Άμυνας στην Κρήτη προς Ναύαρχο Αιγαίου, με ημερομηνία 10.7.1941.

Στρατιωτική Έκθεση περί επαφής των μηχανοκίνητων ιστιοφόρων «L 1», «L 5», «L 6», «L 9» με αγγλικό υποβρύχιο (βλπ σ. 301-309).

Ακολουθεί αντίγραφο απόρρητου στρατιωτικού εγγράφου από τον Στόλο Μεταφορικών Σκαφών προς Στολίσκο Προστασίας Πειραιά, αναφορικά με την καταστροφή του σκάφους «L 14» από αγγλικό υποβρύχιο.

(μετάφραση) Σύμφωνα με καταθέσεις επιζώντων του «L 14» αναφέρω τα παρακάτω:

Τη Δευτέρα της 7.7.1941 και ώρα 10:00 , απέπλευσαν, από τον Πειραιά με κατεύθυνση τον Κόλπο της Σούδας, τα σκάφη «L 8», «L 13» και «L 14» με ετερογενές φορτίο. Τα εν λόγω σκάφη ταξίδευαν σε νηοπομπή, υπό τη διοίκηση του επικεφαλής του «L 14» πηδαλιούχου Witt. Ήταν εξοπλισμένο με ασύρματο. Σε κάθε σκάφος υπήρχε ένας σηματοδότης στο «L 13» επιπλέον, 2 διαβιβαστές.

Όλα ήταν εξοπλισμένα με λαστιχένια λέμβο και αρκετά σωσίβια.

Οπλισμός: Κάθε σκάφος διέθετε Α/Α πυροβόλο 1-2 cm με χειριστές από το τμήμα Α/Α 609. Είχαν την εντολή από εμένα να ταξιδεύουν σε νηοπομπή. Κατά τη διάρκεια της νύχτας της 7. προς 8. Ιουλίου, ωστόσο, διασπάστηκαν. Το «L 14» βρίσκονταν έως τώρα στην κεφαλή της ομάδας. Το ξημέρωμα, δεν ήταν από τα «L 8» και «L 13» πλέον ορατό. Όλα τα σκάφη, εκτός του καταστρεμμένου «L 14» έφθασαν στον προορισμό τους. Όσον αφορά στους άνδρες, φορτίο και επιβαίνοντες, στο «L 13» βρίσκονταν:

<u>Άνδρες</u>	<u>609 αντιαρ.</u>	<u>Επιβαίνοντες</u>	<u>φορτίο</u>
8 άνδρες	5 άνδρες	5 Αλπινιστές	85 τ. τροφ.

Στο κατάστρωμα βρίσκονταν 50 κιβώτια μεταλλικού νερού και 13 σακιά άσπρα φασόλια.

Την Τρίτη της 8.7.1941 και ώρα 09:45, το «L 14» έπλεε με πανί και τη βοηθητική μηχανή, περίπου 9 μίλια ανατολικά-νοτιοανατολικά του ακρωτηρίου Μαλέας με

νοτιανατολική πορεία 36° 21 λ. Βορράς 23° 21 λ. Ανατολή. Ο αγνοούμενος πηδαλιούχος ναύτης Bayer νόμισε ότι διέκρινε αναδυόμενο αντικείμενο.(περ. 09:30) (Σημείο 1) σε μακρινή απόσταση. Το ανέφερε στον επικεφαλής σκάφους, ο οποίος διέταξε, κατόπιν, τους άνδρες του να φορέσουν αμέσως τα σωσίβια. Μετά από περίπου 10 λ. εντοπίσαμε, ξαφνικά, στα 150-200 περίπου μ. πλαγίως του σκάφους, το περισκόπιο ενός υποβρυχίου (Σημείο 2), που μετά από 30 περίπου δευτερόλεπτα χάθηκε. Λίγη ώρα αργότερα εθεάθη το εν λόγω περισκόπιο 4 γραμμές πλαγίως στα νότια μας, στα 300- 400 μ. (Σημείο 3). Αμέσως μετά, το «L 14» έστριψε με κατεύθυνση τα παράλια, με το υποβρύχιο τα νότια του. Μετά την περιστροφή του, το υποβρύχιο βρέθηκε στα πλάγια του καταστρώματος, στα 600 μ. (Σημείο 4), αναδύθηκε και έβαλλε εναντίων του με πυρά πολυβόλου. Δεν υπήρξαν απώλειες μεταξύ των ανδρών, η λαστιχένια λέμβος υπέστη σοβαρή ζημιά.

Το Α/Α πυροβόλο μας 2 cm, που ήταν στραμμένο προς το υποβρύχιο, ανταπέδωσε τα πυρά με 60 περίπου βολές. Κατά τη διάρκεια των πυρών, το υποβρύχιο απομακρύνθηκε 900 μ. (Σημείο 5) και ανταπέδωσε με κανόνι 10,5.

Τα πυρομαχικά του πυροβόλου μας αποτελούνταν από οβίδες έκρηξης. Σύμφωνα με την κατάθεση του χειριστή αυτού διαπιστώθηκαν με επιτυχία βολές εναντίων του υποβρυχίου. Οι αναφερόμενες αποστάσεις εξακριβώθηκαν μέσω τηλεμέτρου.

Κατά τη διάρκεια της ανταλλαγής πυρών, οι Άγγλοι έβαλλαν, εκτός του κανονιού 10,5, ακόμα με πολυβόλα. Το πρώτο βαρύ βλήμα από το υποβρύχιο έπεσε μέσω του πίσω καταρτιού, ένα άλλο έπληξε τον κορμό του σκάφους, περίπου στη μέση. Άρχισε να κλίνει, εκ τούτου, περίπου 10°. Διάφορα μέλη του πληρώματος, τα ονόματα των οποίων δεν έγιναν γνωστά, τραυματίστηκαν σοβαρά. Αμέσως μετά διέταξε ο επικεφαλής του «όλοι οι άνδρες στη θάλασσα». Το σκάφος συνέχισε την πορεία του προς τη στεριά, απομακρυνόμενο απ' όσους βρίσκονταν ήδη στο νερό. Το υποβρύχιο πλησίασε, τώρα, το «L 14» και χτύπησε το μηχανοστάσιο. Ακολούθησαν κάποιες βολές και το πλοιάριο βυθίστηκε κατόπιν φλεγόμενο. Όσοι βρίσκονταν στη θάλασσα, 15 άνδρες, συμπεριλαμβανομένου του επικεφαλής, ήταν 300 περίπου μ. απόσταση από το βυθιζόμενο πλοίο.

Ο εχθρός πλησίασε, τότε, το σημείο που βυθίστηκε το σκάφος (Σημείο 6), παρέμεινε 2-3 λεπτά και εξαφανίστηκε. Η χρονική διάρκεια από τον δεύτερο εντοπισμό του υποβρυχίου έως την οριστική εξαφάνισή του ήταν 15 περίπου λεπτά.

Κάποιοι ναύτες επιχείρησαν να φτάσουν στη θέση που βυθίστηκε. Ο υποδίοπος Sokolowski εντόπισε σε κοντινή απόσταση έναν αλπινιστή (υποδεκανέα), σε πολύ σοβαρή κατάσταση (είχε ανοίξει η κοιλιά του), ο οποίος έχασε σύντομα τις αισθήσεις του. Ο Sokolowski παρέμεινε δίπλα του. Άλλοι σύντροφοι που πλησίασαν αργότερα, διαπίστωσαν τον θάνατο του αλπινιστή.

Η επιφάνεια της θάλασσας ήταν καλυμμένη με ακάθαρτο πετρέλαιο.

Οι άνδρες-ναυαγοί επιχείρησαν, ανά ομάδες 2-3 ατόμων, να κολυμπήσουν έως το ακρωτήριο Μαλέας, παρασύρονταν όμως από το ρεύμα. Τότε αποφάσισαν να κολυμπήσουν έως τα Κύθηρα, απομακρύνθηκαν στο ανοιχτό πέλαγος, πριν το μεσημέρι άλλαξε ο άνεμος σε ανατολικό, με αποτέλεσμα να κατορθώσουν να φτάσουν εκεί, μετά από 8-12 ώρες .

Μεταξύ 18:00 και 22:00 περισυλλέχθηκαν 8 στρατιώτες του «L 14» από διάφορα σημεία, μεταξύ ακρωτηρίου Άγιος Νικόλαος και Καπέλο.

Δεν μπορεί να αναφερθεί το σημείο εντοπισμού, εκτός του νεκρού αλπινιστή, των υπολοίπων 9 ανδρών.

4 άνδρες διανυχτέρευσαν σε Έλληνες, ενώ οι υπόλοιποι 4 στο ύπαιθρο, μη έχοντας καμιά επαφή με τους κατοίκους του νησιού.

Την επομένη περισυλλέχθηκαν οι διασωθέντες της Α/Α ομάδας από βενζινάκατους, που είχαν ειδοποιηθεί εν τω μεταξύ από Έλληνες.

Την Τετάρτη 16.7.1941 και ώρα 14:00, μετάφερε αεροσκάφος Έρευνας και Διάσωσης τους 8 άνδρες και στις 15:00 αφίχθησαν στο αεροδρόμιο Φαλήρου στον Πειραιά. Παρουσιάστηκαν σε μένα 3 άνδρες της μονάδας μου. 4 στρατιώτες Α/Α και 1 αλπινιστής παρουσιάστηκαν στις μονάδες τους και στο στρατιωτικό νοσοκομείο.

(Κατά τη διάρκεια του κανονιοβολισμού, το πλήρωμα βρήκε κάλυψη στο κατάστρωμα πίσω από το φορτίο, το οποίο προσέφερε καλή προστασία).

(περίληψη) Αναφέρονται κατόπιν οι αγνοούμενοι του σκάφους «L 14» καταγράφοντας στρατιωτικό σώμα και μονάδα.

Σελίδες 325-327 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο στρατιωτικού έγγραφου από τον Στόλο Μεταφορικών Σκαφών προς Διοικητή Ναυτικής Άμυνας στην Αττική, με ημερομηνία 10.7.1941.

Στρατιωτική Έκθεση περί επαφής (κ. καταστροφής) των σκαφών «L 1», «L 5», «L 6», «L 9» με αντίπαλες ναυτικές δυνάμεις.

(μετάφραση) Βάσει μαρτυριών των πληρωμάτων των σκαφών αναφέρω τα παρακάτω: Κατόπιν διαταγής του Διοικητή Ναυτικού Κρήτης, απέπλευσαν, στις 8.7.1941 και ώρα 16:45, τα σκάφη «L 1», «L 5», «L 6» και «L 9» με προορισμό το λιμάνι του Πειραιά. Το λιμάνι αναχώρησης ήταν αυτό των Χανίων.

Όσον αφορά στους άνδρες, στο φορτίο και στους επιβάτες, βρίσκονταν εκεί:

<u>Πλήρωμα</u>	<u>Α/Α Πυροβολικό 609</u>	<u>Επιβαίνοντες</u>	<u>Φορτίο</u>
«L 1» 14	6	16	φύλλα δάφνης κ σταφίδες
«L 5» 8	2	7	φύλλα δάφνης κ τσάι
«L 6» 7	5	7	φύλλα δάφνης κ τσάι
«L 9» 7	-	60	φύλλα δάφνης κ τσάι

Τα σκάφη ήταν πλήρως φορτωμένα και όλα είχαν, εκτός του «L 9», τα φύλλα δάφνης στο κατάστρωμα. Στις 9.7.1941 και ώρα 02:45, βρίσκονταν τα 4 σκάφη στη θέση 36.05 Β και 23.0 30 Δ., όπως δείχνει το συνημμένο σχέδιο.

Στις 02:40, ένα υποβρύχιο πλησίασε από τα νότια το σκάφος «L 6», που το μπέρδεψε με γερμανικό, και έβαλλε εναντίον του, από 200 μ και πλάγια θέση, με κανόνι 8,8 cm και κατόπιν με πολυβόλο. Το «L 6» ανταπέδωσε με πυροβόλο 2 cm. Όπως διαπιστώθηκε, δύο βολές βρήκαν στόχο. Η απόπειρα να εμβολίσει το υποβρύχιο απέτυχε, επειδή ελίσσονταν συνεχώς. Κατά τη διάρκεια ανταλλαγής πυρών σκοτώθηκαν:

ο υποδεκανέας Seemann Α/Α Πυροβολικό 609,

ο υποδεκανέας Wirth του Α/Α Πυροβολικό 609,

ο ναύτης Π Will καθώς και ένας αδειούχος στρατιώτης, του οποίου το όνομα δεν εξακριβώθηκε αλλά υπηρετεί στην Κρήτη.

Από το ωστικό κύμα και το σπασμένο κατάρτι, εκσφενδονίστηκαν εκτός σκάφους ο καπετάνιος του σκάφους Bahrholz και 2 άνδρες (θερμαστές). Ο επικεφαλής δεν κατάφερε να φθάσει ξανά στο σκάφος, που υπέστη μεγάλες ζημιές και έπιασε φωτιά, κράτησε ωστόσο την πορεία του. Κατευθύνθηκε με τον επικεφαλής, τον μηχανικό και τους υπόλοιπους βρισκόμενους εκεί στρατιώτες προς την ακτή, όπου σύντομα η μηχανή έπαυσε να λειτουργεί και το πλήρωμα περισυλλέχθηκε αργότερα από αεροσκάφος Έρευνας και Διάσωσης .

Το «L 9» κινούταν, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, βγάζοντας καπνό, ακολουθώντας βόρεια πορεία. Το «L 1» έστειλε αμέσως μετά την πρώτη βολή σήμα κινδύνου, στο διάστημα 02:45 έως 03:00. Το κάλεσμα επαναλήφθηκε από 4 κανάλια

και προωθήθηκε. Το υποβρύχιο άλλαξε τότε κατεύθυνση, με δεδομένο ότι το πυροβόλο βρισκόταν στην πλήρη και επιτέθηκε από πίσω. Το σκάφος χτυπήθηκε επίσης με βλήματα 8,8 και πολυβόλο. Οι άνδρες αναζήτησαν καταφύγιο πίσω από το κατάστρωμα και ένα μεγάλο τμήμα των επιβαινόντων εκσφενδονίστηκε στο νερό. Οι υπόλοιποι πήδησαν στη θάλασσα, καθώς το σκάφος βυθιζονταν.

Τέσσερις άνδρες παρέμειναν, παρά τη διαταγή, πάνω στο πλοiάριο, το υποβρύχιο το πλησίασε από την πλαϊνή πλευρά του και κάλεσε τους άνδρες να επιβιβαστούν στις λέμβους. Όταν κάθισαν εκεί οι άνδρες, οι Άγγλοι άνοιξαν εναντίων των ανυπεράσπιστων ανδρών πυρ. Στο σημείο εδώ σκοτώθηκαν:

1) Ο ναύτης 1 Lux

2) Ο ναύτης 4 Tritzbilla.

Τραυματίστηκαν βαριά:

Ο μηχανικός Reichung (στρατιωτικό νοσοκομείο Πειραιάς) και ένας αδειούχος (παρομοίως στο στρατιωτικό νοσοκομείο).

Κατόπιν, οι Άγγλοι έστριψαν προς όλους όσους κινούνταν στο νερό και άνοιξαν πυρ. Δεν υπήρξαν εδώ ανθρώπινες απώλειες.

Καθώς το υποβρύχιο ασχολούνταν με τα «L 5» και «L 6», το «L 1» επιχείρησε να διαφύγει προς νοτιοδυτικά και νότια, με πορεία προς Αντικύθηρα. Το υποβρύχιο πρόφθασε, όμως, το εν λόγω σκάφος, 4 περίπου ναυτικά μίλια πριν την ακτή, πλησίασε από πίσω, άλλαξε πορεία και έβαλε από τη νεκρή οπτική του γωνία με πυροβόλο 8,8 και πολυβόλο. Ένα μέρος του πληρώματος εκσφενδονίστηκε στο κατάστρωμα, το υπόλοιπο ρίχθηκε από το φλεγόμενο σκάφος στη θάλασσα. Οι βρισκόμενοι στη θάλασσα άνδρες δέχθηκαν τότε ριπές πολυβόλου. Κατόπιν, οι Άγγλοι καταδύθηκαν και εξαφανίστηκαν.

Το πλήρωμα του «L 1» σώθηκε, ανεβαίνοντας αργότερα στις λέμβους. Οι λιγοστές απώλειες οφείλονται στο ότι οι άνδρες κατόρθωσαν να βρουν καταφύγιο πίσω από το φορτίο με τα φύλλα δάφνης.

Πεσόντες στο «L 1»: δεκανέας Zurngiebel A/A Πυροβολικό 609

	« Neubauer	«	«
Βαριά τραυματίες:	« Gratz	«	«
	« Lachner	«	«

Τα σκάφη δέχθηκαν πυρά από τις παρακάτω αποστάσεις:

Το «L 6» από απόσταση 200 μ., «L 5» 75 μ., «L 1» 250 μ. (το «L 1» εξέπεμψε, από τις 4:30 έως τις 4:40, ακόμη μια φορά σήμα κινδύνου).

Το πλήρωμα του «L 1» κινούνταν στη θάλασσα, σε σωστική λέμβο για περίπου 3 ώρες, του «L 5» για 4 ½ ώρες με σωσίβια, κατόπιν κολύπησαν πίσω στο αναποδογυρισμένο σκάφος και παρέμειναν εκεί μέχρι τη διάσωση αυτών (το σκάφος βυθιζόταν). Οι εκσφενδονισμένοι στη θάλασσα του «L6» κολυμπούσαν για 13 ½ ώρες.

Κατά τις 5:00 πέταξε αεροσκάφος Ju πάνω από το χώρο καταστροφής του «L 5» και έριξε 2 λέμβους και κάμποσα σωσίβια.

Το πλήρωμα περισυλλέχθηκε, στις 8:00, από αεροσκάφος Έρευνας και Διάσωσης. Ένα μέρος των διασωθέντων οδηγήθηκε στον Κόλπο της Σούδας, οι υπόλοιποι στον Πειραιά.

Το πλήρωμα του «L 5» διεσώθη λίγο πριν τις 9:00 και κατά τις 16:00 το εξαντλημένο πλήρωμα του «L 6» και μεταφέρθηκε στον Πειραιά. Σύμφωνα με μαρτυρίες των πλοηγών, όλα τα μέλη συνολικά του πληρώματος συμπεριφέρθηκαν άσσογα και έδειξαν θάρρος και ανδρεία.

(περίληψη) Καταγράφονται κατόπιν οι νεκροί, βαριά και ελαφρά τραυματίες των εν λόγω σκαφών.

Σελίδες 328-350 (περίληψη)

Έγγραφο του στρατιωτικού δικαστηρίου Ναυάρχου Αιγαίου, με ημερομηνία 11.7.1941. Αφορά στις ένορκες καταθέσεις των πληρωμάτων του «L 1», «L 5» και «L 6» και συγκεκριμένα του:

- 1) Ναύκληρου Siegfried Barholz (δακτυλογραφημένης και στενόγραφης μορφής).
- 2) Ναύτη 1 Walter Beer (δακτυλογραφημένης και στενόγραφης μορφής).
- 3) Ναύτη 1 Hans Dunker (δακτυλογραφημένης και στενόγραφης μορφής).
- 4) Ναύτη Max Feltz.
- 5) Υπαξιωματικού Πολεμικού Ναυτικού Fritz Ehlenbracht (δακτυλογραφημένης και στενόγραφης μορφής).

Τα κατατιθέμενα στοιχεία των παραπάνω μαρτυριών περιέχονται εκτενώς στα παραπάνω έγγραφα των σ. 301-327.

Σελίδες 351- 363 (περίληψη)

Έγγραφο του στρατιωτικού δικαστηρίου Ναυάρχου Αιγαίου, με ημερομηνία 5.8.1941. Επιπλέον ένορκες καταθέσεις αναφορικά με την επίθεση αγγλικού υποβρύχιου εναντίων των προαναφερομένων σκαφών:

- 1) Του υποδίοπου μηχανικού Hans Trebing (ιδιόχειρη μη ευανάγνωστη κατάθεση).
- 2) πηδαιλιούχου Heinrich Schwartau (ιδιόχειρη μη ευανάγνωστη κατάθεση).
- 3) υποδίοπου Heinrich Ludwig (ιδιόχειρη μη ευανάγνωστη κατάθεση),
- 4) ηλεκτρολόγου Heinz Pinkert (ιδιόχειρη μη ευανάγνωστη κατάθεση).

Σελίδες 364-367 (περίληψη)

Έγγραφο από τον Στολίσκο Προστασίας Ακτών προς το στρατοδικείο Ναυάρχου Αιγαίου, με ημερομηνία 9.4.1942.

Αφορά στη διαδικασία έρευνας περί Παραβίασης Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου.

Σελίδες 368-378 (περίληψη)

Έγγραφο του στρατιωτικού δικαστηρίου Ναυάρχου Αιγαίου, με ημερομηνία 9.5.1942. Αφορά στις ένορκες καταθέσεις των πληρωμάτων του «L 1», «L 5» και «L 6» και συγκεκριμένα του:

- 1) Υπαξιωματικού Πολεμικού Ναυτικού Ramspacher
- 2) του υποδίοπου Max Jungbeck.
- 7) του υποδίοπου Will Habeck.

Τα κατατιθέμενα στοιχεία των παραπάνω μαρτυριών περιέχονται εκτενώς στα παραπάνω έγγραφα των σ. 301-327.

Σελίδες 379-397 (περίληψη)

Απόρρητο στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Πολεμικού Ναυτικού προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 5.11.1942.

Συνημμένα έγγραφα ενόρκων καταθέσεων στο στρατοδικείο Γενικής Διοίκησης 18ου Αεροπορικού σώματος και 5ης Ορεινής Μεραρχίας αναφορικά με την επίθεση αγγλικού υποβρύχιου τον Ιούλιο 1941 και τη στάση των Άγγλων, παραβιάζοντας τις αρχές Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου (βλπ παραπάνω σελίδες).

Η πρώτη-δακτυλογραφημένης και στενόγραφης μορφής- του Έλληνα μηχανικού στο σκάφος «L 5» Αθανασίου Σαρρή, 28 ετών. Φέρει την ημερομηνία 21.7.1941.

Η δεύτερη του πυροβολητή Rudolf Krobath, 27 ετών, 10ης Πυροβολαρχίας 95ου Συντάγματος Ορειβατικού Πυροβολικού. Φέρει την ημερομηνία 15.9.1941.

Η τρίτη του πυροβολητή Johann Monsberger, 22 ετών, 10ης Πυροβολαρχίας 95ου Συντάγματος Ορειβατικού Πυροβολικού. Φέρει την ημερομηνία 16.9.1941.

